

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΘΕΡΟΥΣ 2013
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΓ΄
Παρασκευή 27 Σεπτεμβρίου 2013

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Μ. Σαλμά, σελ. 2136
2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 2129, 2133, 2136, 2139
3. Αναφορά στο κόμμα «Λαϊκός Σύνδεσμος Χρυσή Αυγή», σελ.2132, 2133

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Τρίτης 1ης Οκτωβρίου 2013, σελ.2129
2. Συζήτηση επίκαιρης επερώτησης οκτώ Ανεξαρτήτων Βουλευτών προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη δυσαρμονία των στοιχείων του κρατικού προϋπολογισμού 2013 μεταξύ της Τράπεζας της Ελλάδος και του Υπουργείου Οικονομικών, σελ. 2129-2145

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 2129-2136
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 2136-2139

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 2129, 2133
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 2136, 2139

B. Επί της αναφοράς στο κόμμα «Λαϊκός Σύνδεσμος-Χρυσή Αυγή»:

ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ Ο. , σελ. 2132
ΚΟΥΡΑΚΟΣ Ι. , σελ. 2133
ΜΠΟΛΑΡΗΣ Μ. , σελ. 2132
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 2133

Γ. Επί της επίκαιρης επερώτησης:

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 2139
ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ Ο. , σελ. 2131, 2142
ΓΛΕΖΟΣ Ε. , σελ. 2136
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,

σελ. 2141

ΚΟΥΡΑΚΟΣ Ι. , σελ. 2133, 2143
ΜΠΟΛΑΡΗΣ Μ. , σελ. 2132, 2142
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 2132
ΞΗΡΟΤΥΡΗ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ Α. ,

σελ. 2140

ΠΑΠΠΑΣ Χ. , σελ. 2138, 2139
ΡΗΓΑΣ Π. , σελ. 2137
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. , σελ. 2134, 2143, 2144
ΣΤΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ Ν. , σελ. 2129, 2131, 2141
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. , σελ. 2137

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2013

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΓ'

Παρασκευή 27 Σεπτεμβρίου 2013

Αθήνα, σήμερα στις 27 Σεπτεμβρίου 2013, ημέρα Παρασκευή και ώρα 10.08' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Γ' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα το δελτίο επίκαιρων ερωτήσεων της Τρίτης 1ης Οκτωβρίου 2013.

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ (Άρθρα 29 παράγραφος 1 και 130 παρ. 8 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 54/26-9-2013 επίκαιρη ερώτηση του Γ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή Χανίων της Νέας Δημοκρατίας κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με τα επιδόματα ανεργίας των εποχικά εργαζομένων στον τουρισμό.

2. Η με αριθμό 57/26-9-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Μεσσηνίας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς-Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου κ. Αθανασίου Πετράκου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την απόφαση διάσπασης της Αγροτικής Τράπεζας.

3. Η με αριθμό 53/26-9-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Δωδεκανήσου του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Κρεμαστινού προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με το επίδομα ανεργίας των ξενοδοχοϋπαλλήλων.

4. Η με αριθμό 55/26-9-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Βασιλείου Καπερνάρου προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με την εταιρεία «Ελληνικά Πετρέλαια ΑΕ».

5. Η με αριθμό 59/26-9-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή κ. Ηλία Παναγιώταρου προς τους Υπουργούς Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας και Οικονομικών, σχετικά με τη λειτουργία των εισπρακτικών εταιρειών στη χώρα μας.

6. Η με αριθμό 56/26-9-2013 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Α' Θεσσαλονίκης της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Ασημίνας Ξηροτύρη - Αικατερινάρη προς τον Υπουργό Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, σχετικά με την ανάγκη επανεκκίνησης των έργων στους βασικούς οδικούς άξονες της χώρας.

7. Η με αριθμό 58/26-9-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Νομού Αττικής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Γκιόκα προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με τη λήψη μέτρων εξασφάλισης δωρεάν σίτισης σε όλους τους μαθητές των μουσικών και καλλιτεχνικών σχολείων της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη των

ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Θα συζητηθεί η υπ' αριθμόν 2/1/12-9-2013 επίκαιρη επερώτηση των Ανεξαρτήτων Βουλευτών, κ.κ. Νικολάου Σταυρογιάννη, Παρίση Μουτσινά, Ιωάννη Κουράκου, Μάρκου Μπόλαρη, Γεωργίου Κασαπίδη, Νικολάου Νικολόπουλου, Θεόδωρου Παραστατίδη και Οδυσσέα Βουδούρη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη δυσαρμονία των στοιχείων του κρατικού προϋπολογισμού 2013 μεταξύ της Τράπεζας της Ελλάδος και του Υπουργείου Οικονομικών.

Έχουμε επιστολή από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ με την οποία μάς γνωρίζουν ότι κατά τη σημερινή συζήτηση Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ορίζεται ο Βουλευτής κ. Ευκλείδης Τσακαλώτος.

Επίσης, από τη Δημοκρατική Αριστερά με επιστολή μάς γνωρίζουν ότι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ορίζεται κατά τη σημερινή συζήτηση η Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης κ. Ασημίνα Ξηροτύρη - Αικατερινάρη.

Τέλος, από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ με επιστολή μάς γνωρίζουν ότι κατά τη σημερινή συζήτηση Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ορίζεται ο κ. Παναγιώτης Ρήγας.

Τον λόγο έχει ο πρώτος επερωτών Ανεξάρτητος Βουλευτής κ. Νικόλαος Σταυρογιάννης για δέκα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, με αφορμή τα δημοσιονομικά στοιχεία της περιόδου Ιανουαρίου-Αυγούστου του 2013, που δόθηκαν στη δημοσιότητα από την Τράπεζα της Ελλάδος και το Υπουργείο Οικονομικών και αποκαλύπτουν πόσο ευέλικτοι μπορούν να γίνουν οι αριθμοί ανάλογα με το ποιος και πώς τους μετράει, καταθέσαμε αυτήν την επερώτηση, γιατί τα ερωτήματα που προκύπτουν είναι πολλά και πανθομολογούμενα.

Αξίζει να σημειώσουμε από την αρχή πως η δημιουργική λογιστική, τα δημιουργικά τεχνάσματα δηλαδή, γίνονται όχι μόνο με την ανοχή, αλλά και με τη σφραγίδα της τρόικας, αφού στο πλαίσιο του τεχνικού μνημονίου που καταρτίστηκε τον περασμένο Ιούλιο μεταξύ της Κυβέρνησης και των δανειστών μας καθιερώνεται ένα διπλό –επιτρέψτε μου να πω– μέτρημα των δημοσιονομικών στοιχείων ελαστικοποιώντας κανόνες, ώστε να παρουσιάσουν βελτίωση τα δημοσιονομικά μεγέθη.

Πώς γίνεται αυτό; Με επέκταση διάρκειας του δημοσιονομικού έτους σε δεκαπέντε μήνες από δεκατέσσερις που συνήθως ίσχυε, με εγγραφή στα έσοδα και εισπράξεις ιδιωτικοποιήσεων,

με τη μη εγγραφή στις δαπάνες των επιστροφών φόρου και πλήθος άλλων διευκολύνσεων, όπως και με τη διάκριση των στοιχείων που θα λαμβάνονται υπ' όψιν στη μέτρηση των επιδόσεων του ελληνικού προγράμματος από τα στοιχεία που θα χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό του ελληνικού ελλείμματος από τη EUROSTAT.

Η Κυβέρνηση βέβαια έχει τους δικούς της λόγους να επιθυμεί διακαώς όλα αυτά. Μετά τη διάψευση του success story το πρωτογενές πλεόνασμα, έστω και πλασματικό, εξυπηρετεί τις πολιτικές της στοχεύσεις, δημιουργεί εντυπώσεις, αγοράζει πολιτικό χρόνο και ελπίζει.

Συγχρόνως, μπαίνει ζήτημα συζήτησης με την τρόικα για τη βιωσιμότητα ή καλύτερα τη δυνατότητα αποπληρωμής του χρέους και οι δανειστές μας και περισσότερο βέβαια από όλους οι Γερμανοί, αν και έχουν καθαρή εικόνα της πραγματικότητας, είχαν κάθε λόγο μέχρι πρότινος, εξαιτίας των εκλογών αλλά και τώρα έχουν λόγο να δείξουν κυρίως, στην ευρωπαϊκή κοινή γνώμη ότι η πολιτική της μονοδιάστατης σκληρής λιτότητας που επιβάλλουν σε όλη την Ευρωζώνη και ιδιαίτερα στο Νότο, παράγει κάποια θετικά αποτελέσματα.

Βέβαια, η αλήθεια είναι τελείως διαφορετική και για την κοινωνία και για την οικονομία. Η Κυβέρνηση δίνει όλο το βάρος της στην επικοινωνία. Παρουσιάζει μία μαγική εικόνα, θα έλεγα, στην προσπάθειά της να κερδίσει την ανοχή της κοινωνίας και να παρανέι την παραμονή της στην εξουσία.

Όμως, αυτή η προσπάθεια προσκρούει και στις εκτιμήσεις των Ευρωπαίων και στην οργισμένη και κουρασμένη ελληνική κοινωνία που βιώνει τα αδιέξοδα μιας αποτυχημένης μνημονιακής πολιτικής, καθώς η οικονομία μπήκε ήδη στον έβδομο χρόνο ύφεσης και η χώρα έχει χάσει πάνω από το 1/4 του παραγόμενου πλούτου του ΑΕΠ. Η ανεργία καλπάζει, η κοινωνία ασφυκτιά και το δημόσιο χρέος παίρνει ανεξέλεγκτες διαστάσεις.

Με την ανακοίνωση της Τράπεζας της Ελλάδος στις 13-9-2013, μετά την κατάθεση της επίκαιρης επερώτησης προς το Υπουργείο Οικονομικών, η ίδια έκανε μία προσπάθεια να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα, κρατώντας όμως έντεχνα –είναι η αλήθεια– αποστάσεις από το κυβερνητικό οικονομικό επιτελείο, αφού ορθώς περιλαμβάνει στις δαπάνες του γενικού κρατικού προϋπολογισμού το ποσό των 4,6 δισεκατομμυρίων ευρώ που αφορά παλιές ληξιπρόθεσμες οφειλές του ελληνικού δημοσίου προς τρίτους.

Το Υπουργείο Οικονομικών δεν τις περιλαμβάνει στο σύνολο των δαπανών του γενικού κρατικού προϋπολογισμού, με αποτέλεσμα οι δημοσιονομικές δαπάνες να υποεκτιμούνται και άρα να εμφανίζεται πλασματικά μειωμένο το έλλειμμα.

Επίσης, η Τράπεζα της Ελλάδος δεν συνυπολογίζει στο σκέλος των εσόδων το 1,5 δισεκατομμύριο από τη μεταφορά αποδόσεων των ελληνικών ομολόγων που ενδέχεται να μην έχει ισπεύσει στο ταμείο του ελληνικού κράτους ή να μην μπορεί να προσμετρηθεί.

Συνεπώς η Τράπεζα της Ελλάδος ορθώς δεν το θεωρεί ροή εσόδου και δικαιολογημένα δεν τα περιλαμβάνει στα συνολικά έσοδα. Το Υπουργείο Οικονομικών το αθροίζει στα συνολικά έσοδα του γενικού κρατικού προϋπολογισμού, με αποτέλεσμα να υπερεκτιμώνται τα δημοσιονομικά έσοδα και κατά προέκταση να υπερεκτιμάται το πρωτογενές αποτέλεσμα του προϋπολογισμού.

Η Τράπεζα της Ελλάδος παρατηρεί στην ανακοίνωση που είχε βγάλει, πως το δελτίο εκτέλεσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους περιλαμβάνει την πληρωμή και την είσπραξη των προαναφερομένων ποσών στο τροποποιημένο πρωτογενές αποτέλεσμα του κρατικού προϋπολογισμού. Είναι τα ποσά που αναφέραμε, τα 4,6 και 1,5 δισεκατομμύρια.

Με τη διαπίστωση αυτή η Τράπεζα της Ελλάδος αφήνει στην ουσία εκτεθειμένο το Υπουργείο Οικονομικών, καθώς το πρωτογενές πλεόνασμα των 2,92 δισεκατομμυρίων της περιόδου Ιανουαρίου-Αυγούστου 2013 γίνεται πρωτογενές έλλειμμα της τάξης του 1,75 δισεκατομμυρίου.

Τελικά, ποιο είναι το πρωτογενές αποτέλεσμα του γενικού κρατικού προϋπολογισμού; Πλεόνασμα 2,92 δισεκατομμυρίων ή πρωτογενές έλλειμμα 1,75 δισεκατομμυρίου;

Και στην τέταρτη επισήμανση η Τράπεζα της Ελλάδος αναφέρει πως εάν γίνει σχετική αναγωγή, δηλαδή αν από τις δαπάνες του Δελτίου Τύπου της Τράπεζας της Ελλάδος αφαιρεθεί η πληρωμή των ληξιπρόθεσμων οφειλών και προστεθεί στα έσοδα το ποσό από τη μεταφορά αποδόσεων των ελληνικών ομολόγων, τότε το πρωτογενές αποτέλεσμα παρουσιάζεται στο δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος ίδιο με αυτό του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Τελικά ποιο είναι το αποτέλεσμα του κρατικού προϋπολογισμού; Συν 2,92 δισεκατομμύρια ή έλλειμμα 1,75 ή καλύτερα 3,21 δισεκατομμύρια ευρώ, όπως το υπολογίζει η Τράπεζα της Ελλάδος;

Όμως δεν είναι αυτό το κυριότερο πρόβλημα, αλλά η τάση που υπάρχει παντού και με κάθε τρόπο και πάση θυσία να προκύψει πρωτογενές πλεόνασμα, έστω και πλασματικό και όχι μόνο με την παρακράτηση πρωτογενών και επενδυτικών δαπανών και με τη μη επιστροφή φόρων, αλλά και –αυτό ίσως είναι το πιο επικίνδυνο απ' όλα λόγω μεγέθους– με διάφορες λογιστικοποιήσεις των πιστωτικών εσόδων, που συμβάλλουν στην ανεξέλεγκτη άνοδο του δημοσίου χρέους, το οποίο κρύβουν με τις συμφωνίες ανταλλαγής, τα γνωστά μας swaps.

Γι' αυτά δεν μιλούν ούτε η Τράπεζα της Ελλάδος ούτε το Υπουργείο Οικονομικών. Ούτε λέξη για την «ταμπακίερα». Τα πιστωτικά έσοδα –ο δημόσιος δανεισμός δηλαδή– την περίοδο Ιανουαρίου – Αυγούστου του 2013, σύμφωνα με τα στοιχεία του Υπουργείου Οικονομικών, είναι 59,4 δισεκατομμύρια ευρώ, που ως γνωστόν χρησιμοποιήθηκαν για τη χρηματοδότηση επιπρόσθετων κρατικών δαπανών.

Σύμφωνα με το δελτίο του Υπουργείου Οικονομικών Ιανουαρίου – Αυγούστου του 2013, το σύνολο των δαπανών του γενικού κρατικού προϋπολογισμού διαμορφώθηκε σε 37,4 δισεκατομμύρια ευρώ. Λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι τα πιστωτικά έσοδα αυτήν την περίοδο είναι 59,4 δισεκατομμύρια ευρώ, συνάγεται ότι οι συνολικές δαπάνες του γενικού κρατικού προϋπολογισμού ανήλθαν σε 96,8 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή 59,4 συν 37,4.

Τα εύλογα ερωτήματα που προκύπτουν είναι ζωτικής σημασίας και απαιτούν απάντηση και μάλιστα άμεση, γιατί το Υπουργείο Οικονομικών ισχυρίζεται ότι την περίοδο Ιανουαρίου – Αυγούστου του 2013 οι συνολικές δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού επί δημοσιονομικής βάσης, ήταν μόνο 37,4 δισεκατομμύρια ευρώ και όχι 96,8 δισεκατομμύρια ευρώ.

Ποιες κατηγορίες λοιπόν κρατικών δαπανών κάλυψαν τα πιστωτικά έσοδα των 59,4 δισεκατομμυρίων ευρώ; Βέβαια όχι μισθούς και συντάξεις, που περιλαμβάνονται στις δαπάνες των 37,4 δισεκατομμυρίων ευρώ. Μήπως όμως το μεγαλύτερο μέρος της συνολικής δαπάνης των 96,8 δισεκατομμυρίων ευρώ περνά απευθείας στο δημόσιο χρέος με ιλαροτραγικό επακόλουθο τα κρατικά ελλείμματα να εμφανίζονται τεχνηέντως μειωμένα και ταυτόχρονα, το δημόσιο χρέος να σημειώνει μεγάλη αύξηση;

Πρέπει να δούμε, λοιπόν, όλα τα επιχειρήματα τα οποία οδηγούν σε αυτό, δηλαδή τεχνηέντως παρουσιάζουν μειωμένα ελλείμματα, αλλά ταυτόχρονα έχουμε μεγάλη αύξηση του δημοσίου χρέους. Και πρέπει γι' αυτό να μείνουμε κυρίως στα πιστωτικά έσοδα που είναι το προσφιλές τρικ όλων των οικονομικών επιτελείων των κυβερνήσεων και σχετίζεται και με τα γνωστά μας swaps, τις συμφωνίες δηλαδή ανταλλαγής.

Με το τρικ των πιστωτικών εσόδων άνετα λογιστικοποιούνται το πρωτογενές αποτέλεσμα και το συνολικό έλλειμμα και του γενικού κρατικού προϋπολογισμού και της γενικής κυβέρνησης. Η συνταγή είναι γνωστή από το παρελθόν, γιατί κάπως έτσι με αυτές τις μεθόδους πετύχαμε τους δημοσιονομικούς στόχους της Συνθήκης του Μάαστριχ, με συνέπεια η Ελλάδα να καταστεί μέλος της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης.

Ουσιαστικά, λοιπόν, γίναμε μέλη της Ευρωζώνης με την ύπαρξη ενός πελώριου χρέους, με τα δημοσιονομικά μας δηλαδή χρεοκοπημένα. Για το συγκεκριμένο θέμα έχουν γραφτεί πολλά από αρκετούς Έλληνες οικονομολόγους αλλά δεν είναι της παρούσης.

Το εκάστοτε λοιπόν κυβερνητικό, οικονομικό επιτελείο σαν το τωρινό, μέσω της διόγκωσης του δημοσίου χρέους, έχει τη δυνατότητα όχι μόνο να μετατρέπει τεχνηέντως τα πρωτογενή ελ-

λείμματα σε πρωτογενή πλεονάσματα, αλλά να παρουσιάζει σημαντικά μειωμένα τα δημοσιονομικά ελλείμματα και μάλιστα στο βαθμό που το ίδιο επιθυμεί.

Με αυτό το ταχυδακτυλουργικό κόλπο των πιστωτικών εσόδων, ο Υπουργός Οικονομικών κ. Στουρνάρας και η ομάδα του παραπλανούν τους Έλληνες πολίτες για την επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος στο γενικό κρατικό προϋπολογισμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ένα λεπτό μπορώ να έχω, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Θα έχετε ένα λεπτό. Συνεχίστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Τι είναι όμως τα πιστωτικά έσοδα; Στην ουσία είναι δάνεια που συνάπτει το ελληνικό δημόσιο για να χρηματοδοτεί τις τρέχουσες δημοσιονομικές δαπάνες του. Συνεπώς, είναι κρατικός δανεισμός και άρα αθροίζονται στο δημόσιο χρέος, προκαλώντας έτσι τη διαχρονική ανοδική του τάση.

Είναι σαφές ότι οι λογιστές του Υπουργείου Οικονομικών μέσω των πιστωτικών εσόδων έχουν την ευχέρεια να χρηματοδοτούν πρωτογενείς κρατικές δαπάνες και παράλληλα να καλύπτουν σημαντικό μέρος των τρεχόντων δημοσιονομικών ελλειμμάτων. Δοθέντος δε του γεγονότος ότι το έλλειμμα αποτελεί μέρος των κρατικών δαπανών, συνάγεται ότι σε ετήσια βάση τα πιστωτικά έσοδα είναι ίσα περίπου με το ακαθάριστο έλλειμμα του κρατικού προϋπολογισμού.

Όταν λέμε ακαθάριστο έλλειμμα, εννοούμε το έλλειμμα που προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ δημοσίων δαπανών και εσόδων, δεδομένου του ότι στις δαπάνες αυτές δεν συμπεριλαμβάνονται τα χρεολύσια.

Στο τέλος Ιουλίου του 2013, λοιπόν, τα πιστωτικά έσοδα του τακτικού προϋπολογισμού ανήλθαν σε 56,8 δισεκατομμύρια και στο τέλος Αυγούστου, με τα καινούργια στοιχεία είναι 59,4 δισεκατομμύρια. Τα ερωτήματα, λοιπόν, που εγείρονται είναι καίρια: Από ποιες πηγές προήλθαν τα πιστωτικά έσοδα, δηλαδή ο δημόσιος δανεισμός, λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι οι δαπάνες του γενικού κρατικού προϋπολογισμού για μισθούς, συντάξεις, ταμεία κ.λπ., χωρίς τα χρεολύσια ανήλθαν σε 37,4 δισεκατομμύρια;

Την περίοδο Ιανουαρίου-Αυγούστου οι πραγματικές δαπάνες του γενικού κρατικού προϋπολογισμού εκτιμώνται ότι είναι ίσες με τα πιστωτικά έσοδα συν τις δαπάνες. Άρα, με τα πιστωτικά έσοδα ποιες πρωτογενείς δαπάνες χρηματοδοτήθηκαν, που δεν εμφανίζονται στο ποσό των 37,4 δισεκατομμυρίων, με επακόλουθο να υποεκτιμώνται οι πρωτογενείς δαπάνες και έτσι ο γενικός κρατικός προϋπολογισμός να εμφανίζει πλασματικό πρωτογενές πλεόνασμα 2,92 δισεκατομμυρίων;

Τα στοιχεία επίσης της Τράπεζας της Ελλάδος αναφέρουν ότι την περίοδο Ιανουαρίου – Αυγούστου 2013 οι δαπάνες για τόκους του γενικού κρατικού προϋπολογισμού ήταν 5,49 δισεκατομμύρια ευρώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε συνάδελφε, θα πάρετε χρόνο από τη δευτερολογία σας;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Σε ένα λεπτό τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η Κεντρική Τράπεζα επισημαίνει ότι το μεγαλύτερο ποσό από αυτό το ποσό των τόκων, δηλαδή περίπου τα 3,2 δισεκατομμύρια ευρώ, εξυπηρετήθηκαν με έντοκα γραμμάτια και κρατικά ομόλογα.

Αληθεύει; Βεβαίως αληθεύει η συγκεκριμένη επισημάνση της Τράπεζας της Ελλάδος. Αν ναι, τότε δεν είναι αυταπόδεικτο ότι οι κρατικές δαπάνες χρηματοδοτούνται με πιστωτικά έσοδα, με συνέπεια ο γενικός κρατικός προϋπολογισμός να εμφανίζει τεχνηέντως πρωτογενή πλεονάσματα, αλλά συγχρόνως να αυξάνει το χρέος της κεντρικής κυβέρνησης; Η κυβερνητική, λοιπόν, οφθαλμαπάτη με τα πιστωτικά έσοδα επιβεβαιώνεται και από την Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία υπολογίζει πρωτογενές έλλειμμα σε 3,21 δισεκατομμύρια και όχι πρωτογενές πλεόνασμα στα 2,92 δισεκατομμύρια.

Όμως επειδή το θέμα αυτό έχει να κάνει κυρίως με τα ομόλογα του ελληνικού δημοσίου και με το δημόσιο χρέος, που καλπάζει

ανεξέλεγκτο, στη δευτερολογία μου, κύριε Πρόεδρε, θα αναφερθώ και σε αυτά.

Καταθέτω για τα Πρακτικά της Βουλής τις σχετικές ανακοινώσεις και του Υπουργείου και της Τραπέζης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Σταυρογιάννης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Οδυσσέας Βουδούρης, Βουλευτής Β' Αθηνών, για πέντε λεπτά.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, επιτρέψτε μου κατ' αρχάς να κάνω μια προκαταρκτική παρατήρηση.

Μου κάνει τρομερή εντύπωση, κύριε Υπουργέ, το γεγονός ότι δεν υπάρχει ούτε ένας εκπρόσωπος της κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας που στηρίζει την Κυβέρνηση.

Δεν υπάρχει ούτε ένας Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας ούτε ένας Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ. Θεωρώ ότι αυτό είναι ένα από τα σημάδια της συρρίκνωσης της δημοκρατίας που ζούμε σήμερα. Δεν ξέρω ποια είναι η άποψή σας. Θεωρώ ότι αυτό το θέμα το οποίο μπορεί να θεωρηθεί δευτερεύον, είναι στην ουσία πρωτεύον. Τι ρόλο μπορεί να παίξει μία τέτοια συζήτηση, αν δεν υπάρχει ένας αντίλογος;

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο κ. Σταυρογιάννης παρουσίασε με πάρα πολύ μεγάλη λεπτομέρεια και ακρίβεια τα στοιχεία. Απ' αυτά τα στοιχεία προκύπτει τουλάχιστον ότι υπάρχει μία ακατανόητη αναντιστοιχία μεταξύ των αριθμών που παρουσιάζουν οι αρμόδιες υπηρεσίες που ασχολούνται με τα θέματα της εκτέλεσης του προϋπολογισμού και η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου. Γι' αυτήν την αντίφαση πρέπει να μιλήσετε. Πρέπει να την εξηγήσετε.

Δεν θέλω να επανέλθω λεπτομερώς σ' αυτά τα οποία ειπώθηκαν, αλλά υπενθυμίζω ότι το κράτος το πρώτο οκτάμηνο του 2013 είχε 56 δισεκατομμύρια ευρώ πιστωτικά έσοδα, τα οποία απ' ό,τι φαίνεται σύμφωνα με τους υπολογισμούς ή με το «μαγεύρεμα» δεν θέλω να χρησιμοποιήσω απαξιώτικες λέξεις- της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου, περνάνε κατευθείαν στο χρέος, χωρίς να έχουν καταμετρηθεί στο έλλειμμα του προϋπολογισμού. Σύμφωνα με το Γραφείο Προϋπολογισμού, το πρώτο οκτάμηνο παρουσιάζει ένα πρωτογενές έλλειμμα της τάξεως των 3,2 δισεκατομμυρίων ευρώ, ενώ ο κ. Στουρνάρας ισχυρίζεται ότι υπάρχει πλεόνασμα.

Όμως, θέλω να προχωρήσω ένα βήμα πιο πέρα και να δώσω και την πολιτική διάσταση, για να μη μείνουμε σε μία τεχνοκρατική αντιπαράθεση. Γιατί δίνεται τέτοια έμφαση από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου στο θέμα του πρωτογενούς πλεονάσματος; Είναι –για να κάνω και ένα λογοπαίγνιο- πρωτογενής στόχος το πρωτογενές πλεόνασμα; Προφανώς, όχι. Αυτό το οποίο προέχει για την έξοδο από την κρίση –θα πω τα αυτονόητα- είναι να αυξηθεί το ΑΕΠ, να μειωθεί η ανεργία και να πάρει μπρος η οικονομία. Όλοι ξέρουν ότι το πρωτογενές πλεόνασμα δεν συνδέεται υποχρεωτικά με ανάπτυξη.

Μάλιστα, άκουσα χθες και τον Πρόεδρο του ΣΕΒ –που δεν νομίζω ότι είναι κάποιος που κάνει συστηματική αντιπολίτευση στην Κυβέρνηση- να εξηγεί ότι σε ορισμένες περιπτώσεις είναι προτιμότερο ένα πρωτογενές έλλειμμα το οποίο όμως έχει μία αναπτυξιακή κατεύθυνση, παρά ένα πρωτογενές πλεόνασμα το οποίο βασίζεται αποκλειστικά στην περικοπή των δαπανών, δηλαδή στην περικοπή των μισθών, των συντάξεων, αλλά και των δημοσίων επενδύσεων και όχι βέβαια στην αύξηση των εσόδων.

Αυτό το οποίο παρατηρούμε είναι ότι συνολικά υπάρχει σ' αυτήν τη χώρα τα τελευταία χρόνια, τους τελευταίους μήνες, μία πτώση των εσόδων, μία πτώση του ΑΕΠ και μία ακόμα μεγαλύτερη πτώση των εξόδων. Συνεπώς, εμφανίζεται μαθηματικά ένα πρωτογενές πλεόνασμα. Αυτό δεν είναι κατόρθωμα. Κατόρθωμα θα είναι, όταν το πρωτογενές πλεόνασμα θα συνδυάζεται με μία αύξηση του ΑΕΠ και μία ανάπτυξη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επειδή ο χρόνος είναι πάρα πολύ περιορισμένος, θα ήθελα να συνδέσω αυτήν τη συζήτηση με τα δραματικά γεγονότα που ζει η χώρα μας. Όπως ξέρετε, το σύνολο της πολιτικής τάξης συνειδητοποίησε επιτέλους τον κίνδυνο που αποτελεί αυτό το ναζιστικό, φασιστικό μόρφωμα, το οποίο ονομάζεται Χρυσή Αυγή. Καθυστέρησε πάρα πολύ να το συνειδητοποιήσει. Όμως εν πάση περιπτώσει, καλύτερα αργά, παρά ποτέ.

Εγώ επικροτώ, παρά το γεγονός –επαναλαμβάνω– ότι έχει υπάρξει μία εγκληματική καθυστέρηση στην αντιμετώπιση αυτού του φαινομένου, κάθε ενέργεια της Κυβέρνησης προς αυτήν την κατεύθυνση. Όμως είναι σαφές ότι αυτό το φαινόμενο, αυτή η σωστή αντίδραση της πολιτικής τάξης για να πατάξει το φασισμό στη χώρα μας, δεν μπορεί και δεν πρέπει να συνοδευτεί με μία επισκίαση των ουσιαστικών οικονομικών προβλημάτων που αντιμετωπίζει η χώρα μας.

Δεν ξέρω και εάν το σημερινό φαινόμενο της απουσίας των Βουλευτών της Κυβέρνησης συνδέεται.

Δηλαδή βάζουμε μπρος μία μάχη, μία αντιπαράθεση, έναν αγώνα εναντίον του φασισμού και αυτό το χρησιμοποιούμε υστερόβουλα, για να αποσιωπήσουμε τα πραγματικά προβλήματα τα οποία ζει η χώρα μας. Προφανώς πρέπει να κάνουμε το ένα, αλλά το άλλο πρόβλημα είναι το πρωτογενές πρόβλημα και αυτό το πρόβλημα δεν μπορούμε να το αγνοήσουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής κ. Μπόλαρης.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, η δημοκρατία προηγείται της οικονομίας. Υπάρχουν γεγονότα και πράξεις της κυβέρνησης, που ενώ αφορούν την οικονομία, στοχεύουν και πλήττουν τη δημοκρατία.

Το λέω αυτό, γιατί η Τράπεζα της Ελλάδος είναι ενταγμένη στο ευρωσύστημα και ελέγχεται όχι από την ελληνική Κυβέρνηση, αλλά συνεργάζεται με το σύνολο των κεντρικών ευρωπαϊκών τραπεζών. Έχει επομένως, αμάχητο τεκμήριο –όπως λένε στα δικαστήρια– αξιοπιστίας.

Είναι λοιπόν τεράστιο το ζήτημα όταν σε μια χώρα, η οποία βρίσκεται σε περιδίληση κρίσης, η Κυβέρνηση το πρωί ανακοινώνει πως η χώρα λειτουργεί και παράγει πρωτογενές πλεόνασμα και την ίδια μέρα η Τράπεζα της Ελλάδος, δηλαδή το ευρωσύστημα, ανακοινώνει ότι η χώρα παράγει πρωτογενές έλλειμμα.

Πριν από το ζήτημα το οικονομικό και το δημοσιονομικό υπάρχει και πλήττεται η λειτουργία των θεσμών, διότι φαίνεται πως επιστρατεύονται αριθμοί, για να προστατεύσουν το κύρος της λειτουργίας του προγράμματος που εφαρμόζει η Κυβέρνηση και την ίδια στιγμή στα μάτια των πολιτών πλήττεται η αξιοπιστία της.

Κύριε Πρόεδρε, και από αυτήν την Αίθουσα ο ελληνικός λαός τα τελευταία χρόνια ακούει τους Υπουργούς των Οικονομικών να υπερασπίζονται μονοδρόμους. Μονοδρόμους υπερασπίστηκε ο κ. Αλογοσκούφης, μονοδρόμους ο κ. Παπαθανασίου, μονοδρόμους ο κ. Παπακωνσταντίνου, μονοδρόμους ο κ. Στουρνάρας, με αλαζονεία.

Ο ελληνικός λαός διαπιστώνει ότι αυτοί οι μονοδρομοί οδηγούσαν σε υπονόμευση της ελληνικής οικονομίας, οδηγούσαν τη χώρα σε περιπέτειες. Μεταξύ τους αυτοί οι μονοδρομοί δεν έχουν καμμία σχέση.

Κύριε Υπουργέ, έχει πολύ μεγάλη σημασία –αναφέρομαι στα όσα έχουν γραφτεί στον Τύπο και όσα περιλαμβάνει η επίκαιρη ερώτησή μας– να πούμε πως η χώρα εφαρμόζει ένα σχέδιο το οποίο δεν επιτυγχάνει. Είναι ένα σχέδιο το οποίο τα τρία τελευταία χρόνια, έχει εστιάσει σε συμπτώματα. Ασχολείται με συμπτώσεις, με συνέπειες και όχι με την πρωτογενή αιτία.

Όταν κανείς ασχοληθεί με την πραγματική οικονομία, όταν ασχοληθεί με τον πολίτη, με την επιχείρηση, με το τι γίνεται μέσα στην κοινωνία, είναι απολύτως σαφές πως ναι, υπάρχουν τα ελλείμματα, σαφώς υπάρχει το δημόσιο χρέος, αλλά αυτό δεν είναι η αιτία. Αυτό είναι το σύμπτωμα, είναι το αποτέλεσμα, είναι ο «πυρετός».

Πρέπει λοιπόν να ασχοληθεί η Κυβέρνηση, η οποία δυστυχώς δεν ασχολείται και να εγείρει τα μείζονα ζητήματα, που είναι η

κατάρρευση της παραγωγικής βάσης της χώρας. Έχουν καταρρεύσει οι πραγματικές, οι υγιείς ελληνικές επιχειρήσεις από τις οποίες, μέσα σ' αυτήν την φρενίτιδα που έχει η Κυβέρνηση, για να ανταποκριθεί στη λογική του πρωτογενούς πλεονάσματος, στερεί τη ρευστότητα και προκαλεί ασφυξία στην πραγματική οικονομία. Προκαλεί ασφυξία στις πραγματικές παραγωγικές επιχειρήσεις της χώρας και του πρωτογενούς και του δευτερογενούς τομέα, της μεταποίησης και των υπηρεσιών.

Γι' αυτό, ενώ υποτίθεται ότι είναι σε εξέλιξη μία επιτυχής ιστορία –το περίφημο success story– εντούτοις αυξάνεται ο δείκτης της ανεργίας και καταρρέουν οι υγιείς πλέον επιχειρήσεις κι όχι οι προβληματικές. Καταρρέουν λοιπόν οι υγιείς επιχειρήσεις, πολλές εκ των οποίων καταρρέουν, επειδή το Υπουργείο Οικονομικών κρατά τα κεφάλαιά τους και δεν επιστρέφει το ΦΠΑ.

Και ενώ είναι έτοιμες, έχουν παραγγελίες για να κάνουν καινούργιες εξαγωγές, είναι υποχρεωμένες κάποιες από αυτές να φύγουν, κάποιες μεγάλες ακούστηκαν ότι φεύγουν και κάποιες πολλές, μικρότερες, έχουν φύγει χωρίς θόρυβο.

Εάν λοιπόν, μας ενδιαφέρει η ανάπτυξη, θα πρέπει να βγούμε από τη λογική της επιβολής ενός ξένου υφεσιακού νεοσυντηρητικού προγράμματος, το οποίο σχεδιάστηκε για άλλη χώρα, για άλλα μεγέθη, για άλλη δημόσια οικονομία, για άλλη Δημόσια Διοίκηση, για άλλη νοοτροπία λαού, διότι ξέρετε καλά ότι το σχέδιο που εφαρμόζουμε, δεν είναι αυτό που έχει ανάγκη η χώρα, δεν είναι ελληνικό σχέδιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και επειδή αυτοί οι οποίοι ζητούν την επιβολή αυτού του συστήματος, το έχουν κάνει ξανά πριν από αρκετές δεκάδες χρόνια και είχαν αποτύχει πάλι, έχει σημασία ότι στο τέλος η ιστορία επαναλαμβάνεται ως φάρσα, ως τραγωδία. Και αυτήν την τραγωδία την πληρώνει ο κόσμος, οι άνεργοι.

Για το λόγο αυτό, έχει πολύ μεγάλη σημασία –και κλείνω μ' αυτό, κύριε Πρόεδρε– αναφερόμενος στους ανέργους, στους μικρομεσαίους, που είναι μεταξύ «σφύρας και άκμονος», χαροπαλεύουν και δεν τα βγάζουν πέρα, να πω ότι σωστά αντιμετωπίζονται οι αξιόποινες ενέργειες συμμοριών νεοναζί, αλλά το πρόβλημα έχει προκληθεί από την ανεργία, από την ανέχεια, από το στρίμωγμα της κοινωνίας και από το γεγονός ότι φτάσαμε την κοινωνία στα όρια διάσπασης της κοινωνικής συνοχής.

Τα πολιτικά ζητήματα, κύριε Υπουργέ, λύνονται με πολιτικές πρωτοβουλίες. Αν δεν αναταχθεί η πραγματική ελληνική οικονομία, αν δεν στηρίξουμε την παραγωγική βάση, αν δεν καταλάβουμε ότι χρειάζεται να ξαναδούμε το παραγωγικό πρότυπο της χώρας –το οποίο κατέρρευσε– αν δεν ξαναδούμε τη Δημόσια Διοίκηση με σχέδιο το οποίο θα την κάνει αποτελεσματική και διάφανη και όχι με προκρούστεια λογική –η οποία λέει ότι την πετσοκόβουμε, άσχετα αν τη διορθώνουμε– δεν έχουμε ελπίδα.

Η πρόκληση είναι πρόκληση δημοκρατίας και μετά πρόκληση αξιοπιστίας της οικονομίας.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής κ. Νικόλαος Νικολόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο διάλογος που θα σας μεταφέρω, δεν είναι φανταστικός.

Χθες το βράδυ στην εκπομπή «Επί του πιεστηρίου» στον τηλεοπτικό σταθμό «KONTRA» έγινε η εισαγωγή της σημερινής συζήτησής, του σημερινού θέματος και αυτό ήταν η αφορμή να υπάρξουν πολλά ερωτήματα στο κοντρόλ του τηλεοπτικού σταθμού αλλά και η αιτία, για να με ρωτήσουν κάποιοι συμπατριώτες μας σήμερα το πρωί γιατί κάνουμε αυτήν την κουβέντα, την ώρα που όλα τα συστημικά μέσα ενημέρωσης, όλες οι εφημερίδες, όλοι εκείνοι οι χειραγωγημένοι και χρυσοπληρωμένοι, αν θέλετε, αναπαραγωγοί της κυβερνητικής προπαγάνδας έχουν στρέψει αλλού το ενδιαφέρον. Μάλιστα, πολλοί μου είπαν μήπως αυτή η κουβέντα είναι παράταιρη.

Όμως ταυτόχρονα, μου είπαν να θέσω από αυτό εδώ το Βήμα το ερώτημα προς εμάς όλους, αλλά κυρίως προς την Κυβέρνηση, σχετικά με το αν γίνουν εκλογές αυτήν την εβδομάδα και αν αυτή η επερώτηση σήμερα, είναι η τελευταία και μάλιστα τόσο σημαδιακή, αφού γίνεται από Ανεξάρτητους Βουλευτές που έγι-

ναν Ανεξάρτητοι, επειδή ήθελαν να μείνουν πιστοί σε όσα είπαν προεκλογικά στους συμπατριώτες τους ζητώντας τους την ψήφο.

Επίσης, αν αυτή είναι η τελευταία επερώτηση, το ένα ζήτημα που θα προκύψει από τις εκλογές που θα έρθουν, θα είναι, όπως είπε ο κ. Μπόλαρης, ασφαλώς το θέμα της δημοκρατίας. Και αν υποθέσουμε ότι ο λαός, όπως φαίνεται, θα έχει αντιληφθεί πολύ καλά ότι σ' αυτόν το ναό της δημοκρατίας μπαίνουν εκείνοι που πιστεύουν στη δημοκρατία –δεν μπορεί να μπαίνουν άνθρωποι που δεν πιστεύουν σ' αυτόν το θεσμό- θα εξακολουθεί να υπάρχει και το έτερον μέγα ζήτημα, το ζήτημα δηλαδή που έγκειται στο αν η ακολουθούμενη πολιτική φέρνει το θάνατο και της πατρίδας και των πολιτών αλλά –δείτε πώς αυτά συνδυάζονται!- τελικά και της δημοκρατίας.

Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα ήρθαμε εδώ -εκτός απ' όσα είπε στην εμπεριστατωμένη εισήγησή του ο συνάδελφος, που πρώτος παρουσίασε τα στοιχεία- για να πάρουμε απαντήσεις στο εάν πράγματι είχε λόγο η Τράπεζα της Ελλάδος, αν δηλαδή ήταν βαλτή από το ΣΥΡΙΖΑ, από το ΚΚΕ, από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, από τους Ανεξάρτητους Βουλευτές να βγει την ίδια μέρα και να διαψεύσει τον κ. Στουρνάρα.

Μεταφερθείτε λίγο πίσω. Ελάτε λίγα χρόνια πίσω και πηγαίνετε στην περίοδο του Καραμανλή. Ξέρετε πολύ καλά ότι, αν αυτή η κουβέντα περί δημιουργικής λογιστικής γινόταν σήμερα με Πρωθυπουργό τον Καραμανλή, θα ήταν το πρώτο θέμα.

Σήμερα όμως, μάλλον γι' αυτήν την επερώτηση δεν θα υπάρξει ούτε μονόστιχο σε εφημερίδα. Καλά, δεν περιμένω, βεβαίως, το «ΜΕΓΑ» να ασχοληθεί καν! Γιατί; Δεν είναι μείζον θέμα αυτό; Μπορεί δηλαδή στις 31 Δεκεμβρίου να είναι 305 δισεκατομμύρια το χρέος και τώρα τον Αύγουστο, σεβαστέ κυρίες Γλέζο, να εμφανίζεται ότι έχει πάσει στα 328 δισεκατομμύρια και να μη νιώθει κανένας την υποχρέωση να απαντήσει στα πολύ συγκεκριμένα ερωτήματα;

Γι' αυτό, λοιπόν, ξέρετε ότι ακόμη και αν πάμε στις εκλογές, η κουβέντα που θα γίνει, θα είναι αν πράγματι, λέγαμε αλήθεια προεκλογικά -εγώ, οι συνάδελφοί μου της Νέας Δημοκρατίας, ο παριστάμενος εδώ αγαπητός κ. Χρήστος Σταϊκούρας και ο κ. Σαμαράς- ότι αυτή η πολιτική είναι φάρμακο και όχι φάρμακο και σκοτώνει το λαό. Είναι η ίδια που ακολουθούμε. Η Τράπεζα της Ελλάδος αμφισβητεί όλα τα στοιχεία της Κυβέρνησης. Η Κυβέρνηση αμφισβητεί το Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους που λειτουργεί στη Βουλή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Από τη διάσταση αυτών των στοιχείων προκύπτει αναμφισβήτητα μαγείρεμα των στοιχείων και δημιουργείται τουλάχιστον, ηθικό θέμα για την ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών, που τελικά θα πρέπει σήμερα να μας απαντήσει: Οι κρατικές δαπάνες αυξήθηκαν ή μειώθηκαν;

Το πρωτογενές έλλειμμα της περιόδου Ιανουαρίου – Αυγούστου του 2013 ήταν –ναι ή όχι;- δέκα φορές υψηλότερο από την αντίστοιχη περίοδο του 2012;

Τέλος, γιατί τα πιστωτικά έσοδα του κράτους έφθασαν την περίοδο Ιανουαρίου – Αυγούστου στο θηριώδες ποσό των 55 δισεκατομμυρίων ευρώ;

Ξέρετε, όσο και αν μπορεί αυτήν την ώρα τα φώτα της δημοσιότητας να είναι σε αυτήν την έκνομη και εγκληματική δραστηριότητα της Χρυσής Αυγής, τα καθημερινά προβλήματα εξακολουθούν να θέτουν προ οφθαλμών τη σκληρή κοινωνική πραγματικότητα που, δυστυχώς, δεν μπορείτε να αντιμετωπίσετε.

Γι' αυτό πράγματι, αν θέλετε να προσφέρετε υπηρεσία και στη δημοκρατία, αλλά και στο λαό, μην αφήνετε την πρωτοβουλία στη Χρυσή Αυγή. Οδηγήστε σήμερα εσείς τη χώρα στις εκλογές, αν πιστεύετε μάλιστα, ότι εσείς θα βρείτε από το λαό και πάλι την ψήφο της εμπιστοσύνης του.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κυρίες συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής κ. Ιωάννης Κουράκος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, σε μία εποχή που το σύνολο του κοινωνικού οικοδομήματος κλυδωνίζεται και αμφισβητούνται αρχές, αξίες και ιδανικά, που αποτέλεσαν δομικά στοιχεία του ελληνικού πολιτισμού, έχουμε όλοι υποχρέωση να ευθυγραμμιστούμε με τις ανάγκες της εποχής. Τα φαινόμενα διαφθοράς και αναξιοπιστίας του πολιτικού συστήματος έδωσαν χώρο δράσης σε ακραίες τάσεις που παραδοσιακά εξέφραζαν εξωκοινοβουλευτικά σχήματα.

Την ίδια ώρα, λοιπόν, που επιβάλλεται να αποδείξουμε όλοι περισσή σύνεση και απόλυτο σεβασμό στους θεσμούς, διαπιστώνουμε μία απαξιώτικη προσέγγιση της Κυβέρνησης προς το Κοινοβούλιο.

Από τη μία, έχουμε την καθιερωμένη πια πρακτική της νομοθέτησης με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου και από την άλλη, τη σταθερή άρνηση των Υπουργών να προσέρχονται στη Βουλή και να απαντούν στις ερωτήσεις. Ο κύριος Υπουργός της εθνικής οικονομίας ή γενικός επίτροπος της τρόικας έχει αναλάβει αυτόν τον πρωταγωνιστικό ρόλο σε τέτοιου είδους συμπεριφορές, καθιστώντας την παρουσία του ξεχωριστό γεγονός για τον κοινοβουλευτικό έλεγχο.

Κύριε Αναπληρωτά Υπουργέ, να υπενθυμίσετε στον Υπουργό σας ότι και ο προκάτοχός του ακολουθούσε μία αντίστοιχη πρακτική. Και τώρα, από τσάρος της οικονομίας, είναι κατηγορούμενος. Ο σοφός λαός μας αναφέρει και μας λέει: «Καλοχαιρέτα τους πεζούλς όταν καβαλικέψεις, για να σε χαιρετούν κι αυτοί όταν θα ξεπεζέψεις».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τι σχέση έχει αυτό τώρα; Δεν μιλάει ο Υπουργός; Γι' αυτό το είπατε; Καλοσυνάτος είναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Αναφέρομαι στον κ. Στουρνάρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ναι, εντάξει. Μιλάει πάντως.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Σχετικά με την επερώτηση, που μαζί με μία ομάδα Ανεξάρτητων Βουλευτών καταθέσαμε στο πλαίσιο της εικονικής πραγματικότητας του success story, που μεθοδεύεται από την Κυβέρνηση και από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, η οικονομία μας φαίνεται να παρουσιάζει πρωτογενές πλεόνασμα. Μάλιστα στη ΔΕΘ, ο Πρωθυπουργός βιάστηκε να μας αναλύσει και το πώς θα μοιράσει το πρωτογενές πλεόνασμα, ενώ δεν ήταν σε θέση να το ορίσει αριθμητικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας υπενθυμίζω ότι η Κυβέρνηση έχει την ευθύνη χάραξης και εφαρμογής της οικονομικής πολιτικής. Αυτή η Κυβέρνηση στήριξε την προεκλογική της στρατηγική σε δύο πυλώνες: Ο πρώτος ήταν η μία και μοναδική εξεταστική επιτροπή για το πώς η χώρα οδηγήθηκε στο μνημόνιο και η δεύτερη σχετικά με τις υποσχέσεις στο Ζάππειο.

Η χώρα έχει βιώσει μία παρατεταμένη περίοδο αμφισβήτησης των οικονομικών μεγεθών. Και δυστυχώς, εσείς σκοπίμως την πατείνετε. Τα πρόσφατα στοιχεία που δημοσίευσε το Υπουργείο Οικονομικών, δεν περιλαμβάνουν το ποσό των 4,6 δισεκατομμυρίων ευρώ στις δαπάνες του προϋπολογισμού, γιατί το έχει χρηματοδοτήσει με πιστωτικά έσοδα και περνάει κατευθείαν στο χρέος της κεντρικής κυβέρνησης. Με αυτόν τον τρόπο το Υπουργείο Οικονομικών υποεκτιμάει, «μαγειρεύει», τις κρατικές δαπάνες κατά 4,6 δισεκατομμύρια, εμφανίζοντας πλασματικό πρωτογενές πλεόνασμα και μειώνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο, το συνολικό έλλειμμα του προϋπολογισμού.

Με βάση το επικαιροποιημένο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα 2013-2016, η Κυβέρνηση προσδοκά το 2013 την επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος της γενικής κυβέρνησης κατά 489 εκατομμύρια ευρώ ή 0,3% του ΑΕΠ. Το αναμενόμενο πρωτογενές πλεόνασμα των 489 εκατομμυρίων ευρώ καλύπτει ελάχιστο μέρος των τόκων και καθόλου το ποσό των 52,9 δισεκατομμυρίων ευρώ, που αφορά τα χρεολύσια. Συνεπάγεται ότι το 2013 το δημόσιο χρέος της Ελλάδας θα παρουσιάσει αισθητή αύξηση. Πράγματι, το ΔΝΤ στην πρόσφατη έκθεσή του για την πορεία της ελληνικής οικονομίας τον Ιούλιο του 2013 επισημαίνει ότι το 2012-2013 το χρέος της γενικής κυβέρνησης, ως ποσοστό του ΑΕΠ, από το 156,9% θα εκτοξευθεί στο 175,7%. Συνοπτικά, σύμφωνα με τα στοιχεία του Υπουργείου Οικονομικών, την ώρα που η χώρα παρουσιάζει πρωτογενές πλεόνασμα, ταυτόχρονα το

χρέος της κεντρικής κυβέρνησης σημείωσε επιπρόσθετη αύξηση 22,5% δισεκατομμύρια ευρώ.

Το ερώτημα που εύλογα προκύπτει είναι: Αν δεχθούμε ότι η χώρα έχει ήδη πετύχει νωρίτερα του αναμενόμενου το πρωτογενές πλεόνασμα και μάλιστα σε υψηλότερα επίπεδα από το πρόγραμμα, γιατί ήδη όλη η Ευρώπη συζητά το επόμενο πρόγραμμα χρηματοδότησης της χώρας;

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών, κ. Χρήστος Σταϊκούρας, για είκοσι λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την επίκαιρη επερώτησή σας δίνετε μία πρώτη τάξεως ευκαιρία να αποσαφηνιστούν ορισμένες έννοιες και διαδικασίες αλλά και να ενημερωθεί η ελληνική Βουλή, σχετικά με την πορεία εκτέλεσης του κρατικού προϋπολογισμού.

Θεωρώ συνεπώς, σημαντική τη σημερινή συζήτηση τόσο για την εξάλειψη υφιστάμενων συγχύσεων και την αποκατάσταση της αλήθειας, όσο και για την τεκμηριωμένη ανάλυση της πορείας εκτέλεσης του κρατικού προϋπολογισμού, κατά τους πρώτους οκτώ μήνες του έτους. Στη δευτερολογία μου θα κάνω αναφορές και για το μήνα Σεπτέμβριο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί προτεραιότητα για την Κυβέρνηση η τακτική, έγκαιρη και έγκυρη ενημέρωση και η διαφάνεια, σχετικά με την πορεία εκτέλεσης του προϋπολογισμού τόσο της κεντρικής όσο και της γενικής κυβέρνησης -για το οποίο δεν άκουσα άχνα- γεγονός που αποδεικνύεται από τις περιοδικές δημόσιες ενημερώσεις από το Υπουργείο Οικονομικών και τον έχοντα την τιμή να ομιλεί προς το Τμήμα, Αναπληρωτή Υπουργό, αναφορικά με διάφορες πτυχές της δημοσιονομικής διαχείρισης.

Εξηγούμαι. Το Υπουργείο Οικονομικών προβαίνει, πρώτον, στη δημοσιοποίηση του προσωρινού δελτίου εκτέλεσης κρατικού προϋπολογισμού, το πρώτο δεκαήμερο κάθε μήνα, με παράλληλη συνέντευξη Τύπου από τον Αναπληρωτή Υπουργό.

Δεύτερον, στη δημοσιοποίηση του οριστικού δελτίου εκτέλεσης του κρατικού προϋπολογισμού, το δεύτερο δεκαήμερο του μήνα.

Τρίτον, στη δημοσιοποίηση του δελτίου γενικής κυβέρνησης, κάθε μήνα.

Τέταρτον, στη δημοσιοποίηση του δελτίου παρακολούθησης επίτευξης στόχων κρατικού προϋπολογισμού, σε τριμηνιαία βάση.

Πέμπτον, στη δημοσιοποίηση του δελτίου παρακολούθησης επίτευξης στόχων νομικών προσώπων γενικής κυβέρνησης, σε τριμηνιαία βάση.

Έκτον, στη δημοσιοποίηση του δελτίου χρηματοδοτήσεων, πληρωμών, εκκαθάρισης ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων κάθε μήνα, με παράλληλη συνέντευξη Τύπου από τον Αναπληρωτή Υπουργό.

Επιπρόσθετα, σε κοινοβουλευτικό επίπεδο δεν πρέπει να σας διαφεύγουν οι περιοδικές ανά τρίμηνο, συνεδριάσεις της Επιτροπής Απολογισμού Ισολογισμού του Κράτους, επί της πορείας εκτέλεσης του προϋπολογισμού, παρουσία του Αναπληρωτή Υπουργού, όπως επίσης και η επαναλειτούργια και ενίσχυση του ρόλου του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή των Ελλήνων, από προτάσεις όλων των κομμάτων σε αυτήν την Αίθουσα, ενός κοινοβουλευτικού θεσμού με σημαντικό ρόλο στο πλαίσιο της ευρύτερης προσπάθειας για δημοσιονομική εξυγίανση, προσαρμογή και πειθαρχία αλλά και για την ενίσχυση της διαδικασίας κοινοβουλευτικής λογοδοσίας.

Με δεδομένη λοιπόν, τη βούληση της Κυβέρνησης για διαφάνεια και την εμπλοκή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, αντιλαμβάνεστε ότι πεδίο για παίγνια πολιτικής, όπως ισχυρίζεστε, δεν υφίσταται.

Συνεπώς, κύριοι συνάδελφοι, οι εκφράσεις που υπάρχουν μέσα στην επίκαιρη επερώτησή σας «χάλκευση εθνικολογιστικών μεγεθών», «ωрайοποίηση της δημοσιονομικής κατάστασης της

χώρας», «μαγείρεμα των στοιχείων από το Υπουργείο Οικονομικών και δη από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους» είναι εκτός πραγματικού πεδίου, αν και σήμερα στις εκφράσεις σας ήσασταν λίγο πιο ήπιοι, μιλήσατε για ευέλικτους αριθμούς.

Εκτιμώ ότι το δελτίο Τύπου της Τράπεζας της Ελλάδος, που δεν το αμφισβητείτε απ' ό,τι κατάλαβα από τις τοποθετήσεις σας, αφαίρεσε όλη την επιχειρηματολογία σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δημοσιοποίηση των στοιχείων της εκτέλεσης του κρατικού προϋπολογισμού, κατά το πρώτο οκτάμηνο του έτους, αποτυπώνει την ικανοποιητική πορεία εφαρμογής του. Πριν απαντήσω στις επικριτικές προσεγγίσεις που διατυπώθηκαν από διάφορες πλευρές επί των στοιχείων, θα μου επιτρέψετε να καταθέσω τα βασικά σημεία της εκτέλεσης του κρατικού προϋπολογισμού.

Πρώτον, το πρωτογενές αποτέλεσμα είναι πλεονασματικό. Το πρωτογενές πλεόνασμα διαμορφώθηκε στα 2,9 δισεκατομμύρια ευρώ ή στο 1,6% του ΑΕΠ κατά το φετινό οκτάμηνο.

Μόνο το μήνα Αύγουστο, το πρωτογενές πλεόνασμα ήταν 306 εκατομμύρια ευρώ. Το οκτάμηνο του 2012 υπήρξε πρωτογενές έλλειμμα 1,4 δισεκατομμύρια ευρώ. Ο στόχος του προϋπολογισμού, σύμφωνα με το επικαιροποιημένο μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής, ήταν για πρωτογενές έλλειμμα 2,5 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Δεύτερον, το έλλειμμα του κρατικού προϋπολογισμού μειώθηκε. Διαμορφώθηκε στα 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Ο στόχος ήταν για έλλειμμα 7,8. Υπενθυμίζεται ότι την αντίστοιχη περίοδο του 2012 ήταν 12,5 δισεκατομμύρια, δηλαδή υπερπενταπλάσιο. Το έλλειμμα συνεπώς, κατά το πρώτο οκτάμηνο του έτους, μειώθηκε στο 1,4% του ΑΕΠ από 6,5% του ΑΕΠ, που ήταν το αντίστοιχο διάστημα του 2012.

Τρίτον, τα καθαρά έσοδα τόσο του κρατικού όσο και του τακτικού προϋπολογισμού είναι αυξημένα, τόσο σε σχέση με το 2012 όσο και έναντι των στόχων που είχαν τεθεί.

Επιβεβαιώνονται έτσι οι αρχικές εκτιμήσεις, σύμφωνα με τις οποίες, οι υστερήσεις που πράγματι παρατηρήθηκαν στο πρώτο εξάμηνο του έτους, θα ήταν αντισταθμισμένες στους επόμενους μήνες, στο δεύτερο εξάμηνο του έτους.

Συγκεκριμένα, μόνο για το μήνα Αύγουστο, τα έσοδα προ επιτροφών του τακτικού προϋπολογισμού ανήλθαν στα 4,3 δισεκατομμύρια ευρώ, αυξημένα κατά 400 εκατομμύρια ή κατά 10% έναντι του μηνιαίου στόχου. Αξίζει να σημειωθεί αναφορικά με τους έμμεσους φόρους ότι σωρευτικά στο εξάμηνο και ειδικά στο οκτάμηνο -για να σας δώσω μία καινούργια πληροφορία- ο ΦΠΑ λοιπών κατηγοριών, ο οποίος περιλαμβάνει και την εστίαση, υπερβαίνει το στόχο κατά 257 εκατομμύρια ή 3,6%.

Τέταρτον, οι πρωτογενείς δαπάνες μειώθηκαν, τόσο έναντι του στόχου όσο και έναντι της αντίστοιχης περιόδου του 2012. Διαμορφώθηκαν στα 28,4 δισεκατομμύρια ευρώ, 2,8 δισεκατομμύρια ευρώ χαμηλότερα από το 2012 και 1,9 δισεκατομμύριο χαμηλότερα από το στόχο που είχε τεθεί για το οκτάμηνο του έτους.

Συνεπώς έχει ελεγχθεί η διαχείριση και έχει προωθηθεί η πειθαρχία στο σκέλος των δημοσίων δαπανών, με αποτέλεσμα η απόδοση των παρεμβάσεων δημοσιονομικής πολιτικής να ανταποκρίνεται στις αρχικές εκτιμήσεις. Αυτή είναι η εικόνα.

Η δημοσιοποίηση όμως αυτών των στοιχείων, αντί να προκαλέσει δημιουργικές συζητήσεις και γόνιμη αντιπαράθεση, ως συνήθως πυροδότησε σε ορισμένους κύκλους σκιαμαχίες, μίζερες και έωλες κριτικές προσεγγίσεις, αρκετές εκ των οποίων περιλαμβάνονται και στην επίκαιρη επερώτησή σας.

Πιο συγκεκριμένα. Πρώτο σημείο κριτικής: Το πλεόνασμα είναι λογιστικό, γιατί περιλαμβάνει τα κέρδη από τα ομόλογα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Είναι αλήθεια, όπως άλλωστε το έχει παρουσιάσει από τον Ιούλιο το ίδιο το Υπουργείο Οικονομικών, ότι τα έσοδα από τη μεταφορά των αποδόσεων των ελληνικών ομολόγων από τις κεντρικές τράπεζες του ενδοσυστήματος, τα SPs, ύψους 1,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, δεν είχαν υπολογιστεί στον εκτελούμενο κρατικό προϋπολογισμό, καθώς απορρέουν από την απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 26ης και 27ης Νοεμβρίου του 2012, μεταγενέστερα δηλαδή από την ψήφιση του κρατικού προ-

υπολογισμού από τη Βουλή. Τα έσοδα αυτά καταγράφονται και θα καταγράφονται και από την EUROSTAT ως έσοδα του προϋπολογισμού και θα ανέλθουν στα 10 δισεκατομμύρια ευρώ συνολικά μέχρι το 2025. Δεδομένου ότι χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την κάλυψη του χρηματοδοτικού κενού, κατατίθενται αυτομάτως, απευθείας, στον ειδικό λογαριασμό εξυπηρέτησης του δημοσίου χρέους και δεν υπολογίζονται στους στόχους του προγράμματος οικονομικής πολιτικής για το δημοσιονομικό έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης και αυτό το έχουμε καταθέσει επί τρεις συνεχόμενους μήνες στα δελτία εκτέλεσης του προϋπολογισμού.

Αν εξαιρέσουμε, συνεπώς, αυτά τα έσοδα -που είναι όμως έσοδα, αλλά δεν μετράνε στο πρόγραμμα- το πρωτογενές πλεόνασμα διαμορφώθηκε στο 1,4 δισεκατομμύριο ευρώ ή στο 0,8% του ΑΕΠ κατά το οκτάμηνο του έτους, όταν, όπως προανέφερα, το οκτάμηνο του 2012 υπήρξε πρωτογενές έλλειμμα 1,4 δισεκατομμύριο ευρώ και όταν ο στόχος του προϋπολογισμού ήταν για πρωτογενές έλλειμμα 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ.

Συνεπώς, ακόμα και αν αφαιρέσουμε αυτήν την παράμετρο, η βελτίωση των δημόσιων οικονομικών είναι εμφανής.

Κύριοι συνάδελφοι, όμως, για να καταλάβω. Εσείς εν τέλει αυτό το επίμαχο κονδύλι προτείνετε να μην το καταγράψουμε ως δημόσιο έσοδο; Γιατί; Μην τυχόν και πετύχει η χώρα, με τη σύμφωνη γνώμη εταίρων και δανειστών, πρωτογενές πλεόνασμα; Μήπως έχετε υπ' όψιν σας σημείο ή σημεία της διεθνούς βιβλιογραφίας ή κανόνα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που επιβάλλει διαφορετικό χειρισμό από αυτόν που κάναμε;

Κύριοι συνάδελφοι, μπορεί να μη συμφωνούμε σε λίγα ή σε πολλά, όμως τα έξι χρόνια που συμμετέχω στο ελληνικό Κοινοβούλιο προσπαθώ να μην εκπαιστώ. Γνωρίζομαστε με πολλούς από εσάς που κάνατε την εργασία. Πιστεύω ότι δεν έχω δώσει το δικαίωμα, για να λέτε ελαφρά τη καρδιά ότι χάλκευσα ή κάλυψα τη χάλκευση εθνολογιστικών στοιχείων. Με αναγκάζετε να πω ότι δεν μπήκα στην πολιτική για να εφαρμόσω ή να καλύπτω τέτοιες πρακτικές ούτε φυσικά γιατί δεν είχα τι άλλο να κάνω.

Ας επανέλθουμε, όμως, στο θέμα. Δεύτερον: Λέτε ότι η Κυβέρνηση χρησιμοποιεί το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων για να εμφανίσει πρωτογενές πλεόνασμα. Η αλήθεια είναι, όπως το ανέφερε και η ίδια η ανακοίνωση του Υπουργείου Οικονομικών, ότι οι δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων διαμορφώθηκαν στα 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ, χαμηλότερες, δυστυχώς, έναντι της περσινής περιόδου και σημαντικά χαμηλότερες -δυστυχώς έτσι έχει καταγραφεί στο δελτίο του Υπουργείου Οικονομικών- έναντι του στόχου.

Πράγματι, σε σχέση με το πρώτο οκτάμηνο του 2012, οι δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων είναι μειωμένες κατά 100 εκατομμύρια ευρώ. Σημειώνω, όμως, ότι τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο οι δαπάνες είναι αυξημένες κατά 40% και 28% αντίστοιχα, έναντι των αντίστοιχων μηνών του 2012, αποτυπώνοντας τη σταδιακή ενίσχυση της τάσης απορρόφησης των επενδυτικών πόρων.

Η επιτάχυνση των πληρωμών αυτών είναι αναγκαία, προκειμένου, πέραν των γνωστών πολλαπλασιαστικών ωφελειών στην οικονομία, να εισρεύσει το συντομότερο δυνατό η κοινοτική συμμετοχή από τα ταμεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Με λίγα λόγια, όσο πιο γρήγορα αυξηθούν οι δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, τόσο περισσότερα έσοδα από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων θα έχουμε. Άρα και πάλι θα βοηθηθεί ο κρατικός προϋπολογισμός.

Σε κάθε περίπτωση, ακόμα και αν αφαιρέσουμε τα έσοδα και τις δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, το πρωτογενές αποτέλεσμα του τακτικού προϋπολογισμού τότε είναι 1,4 δισεκατομμύριο ευρώ το οκτάμηνο του έτους, όταν ο αντίστοιχος στόχος ήταν για πρωτογενές έλλειμμα 1,8 δισεκατομμύριο ευρώ. Συνεπώς η βελτίωση των δημόσιων οικονομικών είναι και πάλι εμφανής.

Τρίτο σημείο κριτικής: Η εικόνα του προϋπολογισμού είναι μαγική, γιατί τα φορολογικά έσοδα καταρρέουν. Η αλήθεια είναι ότι υπάρχει υστέρηση στα φορολογικά έσοδα κατά το πρώτο οκτάμηνο του έτους. Η υστέρηση, όμως, μειώνεται. Αν και η απόκλιση έναντι των στόχων στο σύνολο των φορολογικών εσόδων το

επτάμηνο ήταν 1,1 δισεκατομμύριο ευρώ, πρέπει να τονιστεί ότι, με την καλή πορεία κυρίως των έμμεσων φόρων για δεύτερο συνεχόμενο μήνα καθώς και με την ενθαρρυντική εικόνα των εισπράξεων από φόρους εισοδήματος και φόρους παρελθόντων οικονομικών ετών, η απόκλιση αυτή έχει μειωθεί στα 728 εκατομμύρια σε ένα μήνα. Από το 1,1 δισεκατομμύριο ευρώ έχει πάει στα 728 εκατομμύρια ευρώ, με τάση περαιτέρω συρρίκνωσης και προσέγγισης του ετήσιου στόχου. Περισσότερες πληροφορίες επί αυτού, για τον Σεπτέμβριο, θα υπάρξουν στη δευτερολογία.

Ειδικότερα, το μήνα Αύγουστο οι άμεσοι φόροι υπερέβησαν το στόχο κατά 14% και οι έμμεσοι φόροι υπερέβησαν το στόχο κατά 3,4%. Συνεπώς εκτιμάται ότι η προσωρινή υστέρηση των φορολογικών εσόδων θα καλυφθεί τους επόμενους μήνες, καθώς θα εξομαλύνονται και οι εισπράξεις από το φόρο εισοδήματος.

Τέταρτο σημείο κριτικής: Το πρωτογενές αποτέλεσμα είναι έλλειμμα, 3,2 δισεκατομμύρια ευρώ, όπως το παρουσιάζει η Τράπεζα της Ελλάδος και το Υπουργείο Οικονομικών αμφισβητεί τα στοιχεία της. Η αλήθεια είναι -και πλέον το επιβεβαιώνει το ίδιο το δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, που δεν αμφισβητείτε την Τράπεζα της Ελλάδος απ' ό,τι κατάλαβα- ότι τα στοιχεία που παρουσίασε το Υπουργείο Οικονομικών και η Τράπεζα της Ελλάδος συμπίπτουν.

Το αναφέρει και το δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος. Και αυτό γιατί οι δαπάνες που περιλαμβάνονται στο δελτίο της τράπεζας είναι αυξημένες, αφού περιλαμβάνουν και την αποπληρωμή ληξιπρόθεσμων οφειλών. Το επισημαίνει η ίδια η Τράπεζα της Ελλάδος τόσο στις υποσημειώσεις της, νούμερο 4 του δελτίου της, που δεν υπάρχει στην ερώτησή σας, όσο και στο σχετικό δελτίο Τύπου που εξέδωσε για αυτόν το λόγο στις 13 Σεπτεμβρίου.

Το χειρισμό αυτό κάνει η Τράπεζα της Ελλάδος κάθε μήνα την ίδια μέρα από την αρχή της χρονιάς. Οι δαπάνες, όμως, αυτές εξισορροπούνται από την ισόποση μείωση των ανεξόφλητων υποχρεώσεων των φορέων της γενικής κυβέρνησης και θα σας φέρω συγκεκριμένο παράδειγμα στη δευτερολογία μου. Αυτό αποδεικνύεται από τα στοιχεία της γενικής κυβέρνησης και όχι μόνο της κεντρικής κυβέρνησης, που δημοσιεύει το Υπουργείο Οικονομικών κάθε μήνα και το οποίο δεν σχολιάσατε. Πληρωμές και μείωση υποχρεώσεων εξισορροπούνται. Σημειώνω -και το επαναλαμβάνω για άλλη μια φορά- ότι οι ανακοινώσεις της Τράπεζας της Ελλάδος γίνονται κάθε μήνα την ίδια μέρα. Σε όλες τις ανακοινώσεις διατυπώνεται αυτή η μεθοδολογική διαφορά από τον Ιανουάριο μέχρι τον Αύγουστο.

Άρα, τώρα που σταθεροποιείται η τάση για επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος, είναι τυχαίο που γίνεται αυτή η επερώτηση; Τους προηγούμενους επτά μήνες που ήταν αυτή η επερώτηση; Τα ίδια στοιχεία παρουσίαζε η Τράπεζα της Ελλάδος, την ίδια απόκλιση. Συνεχίζετε, όμως, κάποιοι ακόμα και σήμερα να σκιαμαχείτε, μόνο και μόνο για να δημιουργήσετε εντυπώσεις και να θολώσετε το θετικό μήνυμα. Όπως λέμε, όμως, στη Ρούμελη, «το ψέμα έχει κοντά ποδάρια».

Πέμπτο σημείο κριτικής: Το πλεόνασμα είναι αποτέλεσμα της στάσης πληρωμών που κάνει το κράτος. Η αλήθεια είναι ότι, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία τα σωρευτικά επίπεδα των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων και των εκκρεμών επιστροφών φόρων μειώνονται, καταδεικνύοντας τα θετικά αποτελέσματα της διαδικασίας αποπληρωμής ληξιπρόθεσμων οφειλών, που ξεκίνησαν στα τέλη του 2012. Συνεπώς οι συνολικές ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις μειώνονται και δεν αυξάνονται. Βέβαια -και είναι και αυτό αλήθεια- σε ορισμένους φορείς δημιουργούνται νέες ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις και αυτό θα πρέπει να αντιμετωπιστεί άμεσα και ριζικά.

Έκτο σημείο κριτικής: Γιατί τα πιστωτικά έσοδα του κράτους έφτασαν την περίοδο Ιανουαρίου - Αυγούστου στο «θηριώδες», σύμφωνα με την επερώτησή σας, ποσό των 55 δισεκατομμυρίων ευρώ; Κατ' αρχάς, να δούμε εάν είναι θηριώδες και να κάνουμε μια σύγκριση. Τα πιστωτικά έσοδα, όπως αποτυπώνονται και στο δελτίο εκτίμησης και εκτέλεσης του κρατικού προϋπολογισμού, διαμορφώθηκαν το πρώτο οκτάμηνο στα 59,3 δισεκατομμύρια ευρώ έναντι 75,9 δισεκατομμυρίων την ίδια περίοδο του 2012.

Άμεση απάντηση στο ερώτημα: 59 από 76.

Ο συγκεκριμένος λογαριασμός αποτελεί τη λογιστική αποτύπωση των πόρων που εισρέουν στα κρατικά ταμεία από τα δάνεια που λαμβάνει η χώρα και από τους τίτλους του ελληνικού δημοσίου. Συγκεκριμένα, για να υπάρχει πλήρης αποτύπωση της πραγματικότητας: 27,8 δισεκατομμύρια ευρώ αποτυπώνονται ως έσοδα από τις επανεκδόσεις, όχι νέες εκδόσεις, των εντόκων γραμματίων και 31,5 δισεκατομμύρια ευρώ αποτυπώνονται ως έσοδα από τα δάνεια του μηχανισμού στήριξης. Από αυτά τα δάνεια, τα 6,7 δισεκατομμύρια ευρώ είναι από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και τα 24,8 δισεκατομμύρια ευρώ είναι από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Όλα αυτά είναι γνωστά. Όπως γνωστό είναι ότι η χώρα είναι σε μηχανισμό στήριξης. Ειλικρινά δεν κατανοώ τη στόχευση αυτού του ερωτήματός σας.

Σε κάθε περίπτωση, πού χρησιμοποιούνται αυτά; Ανταποκρίνεται η χώρα στις υποχρεώσεις που απορρέουν από το δανειακό της πρόγραμμα -γνωρίζετε ότι η αθέτηση αυτών των υποχρεώσεων θα σήμαινε αυτομάτως χρεοκοπία της χώρας-, καλύπτονται οι ανάγκες μέσω του μηχανισμού στήριξης της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών, συμβάλλουμε έτσι στην επιδιωκόμενη ενίσχυση της ρευστότητας μέσω του τραπεζικού συστήματος και φυσικά καλύπτονται -επαναλαμβανώ, καλύπτονται- όπου απαιτείται οι ανάγκες που προκύπτουν από τη λειτουργία του ίδιου του κράτους και αντιλαμβανόμαστε ποια είναι η λειτουργία του κράτους.

Έβδομο σημείο κριτικής: Αμφισβητεί η Κυβέρνηση, λέτε, το Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους που λειτουργεί στη Βουλή, η Κυβέρνηση η οποία δημιούργησε το Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής, που δεν λειτουργούσε. Εν πάση περιπτώσει!

Αναφέρετε στην επερώτησή σας ότι «το Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους βλέπει πρωτογενές έλλειμμα για το εξάμηνο ύψους 1,51 δισεκατομμυρίου ευρώ» -εντός εισαγωγικών- όπως πράγματι είναι η ανακοίνωση του Γραφείου Προϋπολογισμού της Βουλής. Για το πρώτο εξάμηνο, λέτε εδώ πέρα. Μέχρι τώρα η ερώτησή ήταν για το οκτάμηνο, όμως εδώ μιλάτε για το εξάμηνο.

Εντός εισαγωγικών τότε, σας λέω και εγώ την ανακοίνωση του Υπουργείου Οικονομικών: «Στο πρώτο εξάμηνο το πρωτογενές έλλειμμα διαμορφώθηκε σε 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ και είναι σημαντικά μειωμένο έναντι πρωτογενούς ελλείμματος 3,3 δισεκατομμύρια ευρώ για την ίδια περίοδο του 2012...». Ότι, λέμε εμείς λέει και η έκθεση του Γραφείου Προϋπολογισμού, στη σελίδα 34. Και το Υπουργείο Οικονομικών και το Γραφείο Προϋπολογισμού λένε το ίδιο. Πού είδατε την απόκλιση που λέτε μέσα στην επερώτησή;

Για να το ξεκαθαρίσω, το Υπουργείο Οικονομικών απευθύνεται υπεύθυνα στους Έλληνες πολίτες και τους πολιτικούς εκπροσώπους τους, με ευθύνη και προφανώς δεν μπαίνει σε λογικές αμφισβήτησης των εκθέσεων φορέων της πολιτείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμπερασματικά, η πραγματικότητα είναι ότι με τη συμπίληρωση του οκταμήνου η πορεία εκτέλεσης του κρατικού προϋπολογισμού, που αφορά την κεντρική κυβέρνηση, επιβεβαιώνει την τάση βελτίωσης των δημόσιων οικονομικών της χώρας.

Εκτιμούμε ότι φέτος, λαμβάνοντας βεβαίως υπ' όψιν το γεγονός ότι στην οικονομία οι αβεβαιότητες δεν είναι μηδενικές, θα κλείσει με πρωτογενές πλεόνασμα στη γενική κυβέρνηση, που είναι και το ζητούμενο. Η εκτίμηση αυτή είναι προϊόν ρεαλιστικής ανάλυσης των δεδομένων και όχι διάθεσης για πανηγυρισμούς.

Μάλιστα, πρόκειται για πλεόνασμα το οποίο, αν εξαιρέσουμε την επίδραση της ύφεσης και άλλων συγκυριακών παραγόντων, εκτιμάται ότι θα είναι το υψηλότερο μεταξύ όλων των χωρών της Ευρωζώνης, καθώς σύμφωνα με τις προβλέψεις όχι του Υπουργείου Οικονομικών -που αμφισβητείτε τα στοιχεία του- αλλά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, το διαρθρωτικό ισοζύγιο της χώρας εκτιμάται ότι θα είναι πλεονασματικό και συγκεκριμένα εκτιμάται με τα στοιχεία της Ευρώπης ότι θα είναι συν 2%, έναντι ελλείμματος 1,4% στην Ευρωζώνη.

Αν θέλετε να μιλήσουμε και σε όρους πρωτογενούς πλεονάσματος, σε όρους κυκλικά διορθωμένου πρωτογενούς πλεονάσματος, από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή εκτιμάται ότι η χώρα θα

έχει θετικό πρόσημο συν 6,3%, όταν η Ευρωζώνη θα έχει συν 1,7%.

Είναι αλήθεια ότι τα αποτελέσματα αυτά αντανακλούν τις μεγάλες, τις επώδυνες για πολλούς προσπάθειες της ελληνικής κοινωνίας για την επίτευξη του στόχου.

Αυτή η εξέλιξη, όταν ολοκληρωθεί θετικά στο τέλος του χρόνου, θα δώσει διαπραγματευτική δύναμη στη χώρα. Θα ενεργοποιήσει τις κοινοτικές δεσμεύσεις για ελάφρυνση του ελληνικού χρέους. Θα προσδώσει βαθμούς ελευθερίας για εμπλουτισμό του μίγματος της οικονομικής πολιτικής και συντεταγμένη έξοδο από την κρίση.

Αυτή η επίδοση κατά την εκτέλεση του προϋπολογισμού δεν επιτρέπει, όμως, εφησυχασμό. Βεβαίως και δεν ισχυρίζομαι ότι όλες οι πτυχές του σύνθετου προβλήματος της ελληνικής οικονομίας έχουν αντιμετωπιστεί. Για παράδειγμα, η ύφεση εξακολουθεί να υφίσταται. Πρέπει όμως να αναγνωριστεί από όλους ότι γίνεται όλο και πιο ρηχή. Επίσης, ο αυξητικός ρυθμός -το τονίζω- της πράγματι πολύ υψηλής ανεργίας τείνει να μηδενιστεί. Είναι αρκετά όμως αυτά που πρέπει ακόμα να γίνουν.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Γνωρίζουμε ότι ο δρόμος που πρέπει να διανύσουμε είναι δύσκολος και μακρύς. Η προσπάθεια πρέπει να συνεχιστεί ακόμα πιο μεθοδικά, ακόμα πιο εντατικά, αντιμετωπίζοντας ή μειώνοντας τους κινδύνους που υπάρχουν στην εκτέλεση του προϋπολογισμού, ώστε τελικώς οι τεράστιες θυσίες της ελληνικής κοινωνίας να πιάσουν τόπο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Θα σας κρατήσω και λίγο χρόνο από τη δευτερολογία σας.

Ο συνάδελφος Βουλευτής κ. Μάριος Σαλμάς ζητεί άδεια τριήμερης απουσίας στο εξωτερικό. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Μάκης Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ο μιλήσω μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Όπως θέλετε.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Αγαπητέ Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Θα σας δώσω τον λόγο για τρία λεπτά, παρά τον Κανονισμό.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Είμαι υποχρεωμένος, αγαπητέ Πρόεδρε, να σταθώ σε δύο σημεία.

Το πρώτο αφορά τη διαφάνεια που εξήγγειλε ο αγαπητός Υπουργός. Δηλαδή, η επιτέλεση του χρέους, της υποχρέωσης να δημοσιοποιεί η Κυβέρνηση κάθε μήνα αυτό που πρέπει να κάνει, θέλει συγχαρητήρια; Δηλαδή η επιτέλεση του χρέους -θέλω να το σημειώσω αυτό- των υποχρεώσεών μας απέναντι στο λαό, θέλει συγχαρητήρια; Αυτό είναι το ένα σημείο.

Το δεύτερο σημείο. Ως προς την ουσία δεν θέλω να υποκαταστήσω τους συναδέλφους Βουλευτές, θα απαντήσουν εκείνοι. Όμως είμαι υποχρεωμένος να πω το εξής. Εξήγγειλε, διακήρυξε, χάλασε τον κόσμο να τονίζει η Κυβέρνηση ότι δεν θα ληφθούν νέα μέτρα εις βάρος του λαού. Τα 25 ευρώ που πρέπει να πληρώσει εκ των προτέρων ο ασθενής για τα νοσήλια του και το 1 ευρώ για τη συνταγή του είναι ή δεν είναι νέο οικονομικό μέτρο; Αυτό είναι το ένα.

Το άλλο είναι ότι ακόμη επιμένω σε ένα γεγονός, στην πάταξη της φοροδιαφυγής. Κατήγγειλα από πολύ καιρό στο Δημοτικό Συμβούλιο Πάρου και προσωπικά στον Υπουργό Οικονομικών, στη ΣΔΟΕ κι εδώ στη Βουλή ότι στην Πάρο χίλιες τριακόσιες βίλες υπερπολυτελείας δεν πληρώνουν ούτε μια δραχμή στο δημόσιο. Μου ανήγγειλαν πριν από ένα μήνα και η Υπουργός Τουρισμού και ο Υφυπουργός Οικονομικών ότι ανακάλυψαν επτά. Δεν λέω τίποτα άλλο. Χίλιοι τριακόσιοι είναι οι διαφεύγοντες, ίσως μέσω εξωχώριων εταιρειών κ.λπ., αλλά από το χίλια τριακόσια στο επτά υπάρχει μια τεράστια απόσταση.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Είναι γνωστή η επίκαιρη ερώτηση που έχετε καταθέσει και τα αποτελέσματά της.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Ευκλείδης Τσακαλώτος έχει τον λόγο.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ερώτηση των Ανεξάρτητων Βουλευτών νομίζω ότι δίνει πολύ μεγάλη έμφαση στη διαφορά ανάμεσα σε αυτά που λέει η Τράπεζα της Ελλάδος και το κράτος. Όλοι ξέρουμε ότι υπάρχουν δύο τρόποι να το κάνεις -υπάρχει και ένας τρίτος, αλλά δύο είναι οι βασικοί. Μπορείς να το κάνεις ταμειακά, μπορείς να το κάνεις με τους εθνικούς λογαριασμούς. Το ταμειακό που έχει η Τράπεζα της Ελλάδος -αν θέλετε να το σκεφτείτε- είναι σαν να έχεις έναν όψεως στην τράπεζα. Σου δίνει πληροφορίες. Το πρόβλημα είναι ότι αλλάζουν από μήνα σε μήνα τα λεφτά που μπαίνουν στο ταμείο, έχει πολύ μεγάλο εποχιακό. Για παράδειγμα, πέρυσι έβαλαν πολλά λεφτά πριν και μετά τις διακοπές τα νοικοκυριά. Φέτος έβαλαν μόνο μετά. Δεν έχουμε δυστυχώς έναν αλγόριθμο, όπου να μπορείς να πεις πώς πας από το ταμειακό στο λογιστικό. Παρ' όλα αυτά χρειάζεται, σου δίνει πληροφόρηση. Κατά τη δική μου άποψη δεν είναι εκεί το βασικό πρόβλημα. Δεν σου λένε ουσιαστικά πολύ διαφορετικά πράγματα και χρειάζεται να το λαμβάνουμε υπ' όψιν.

Τούτων δοθέντων, όμως, υπάρχει ένα πολύ σημαντικό ζήτημα. Είναι μεγάλη ευκαιρία να συζητήσουμε αυτά που μας είπε ο κ. Σταϊκούρας και αυτά που είναι στον κορμό της επίκαιρης επερώτησης, που έχει να κάνει με το αν δίνουν καλή εικόνα τα στοιχεία, όπως τα παρουσιάζει η Κυβέρνηση.

Ισχυρίζομαι, όπως και οι Βουλευτές που μίλησαν πριν, ότι ούτε καλή εικόνα της στιγμής δίνουν τα στοιχεία, έτσι όπως παρουσιάζονται από το Υπουργείο, ούτε τη δυναμική εικόνα, την κάμερα, αν θέλετε, το έργο, δηλαδή τι πρέπει να περιμένουμε. Οι λόγοι είναι πολλοί. Το έχουν αναφέρει και Βουλευτές. Υπάρχουν στην εικόνα της στιγμής -να πάρω αυτήν την πρώτη έννοια- πολλά προβλήματα και σε σχέση με τη μη επιστροφική φόρμα σε πολίτες και επιχειρήσεις, ύψους 680 εκατομμυρίων, το θέμα των επενδύσεων και την υποεκτέλεση των πρωτογενών δαπανών κατά 2 δισεκατομμύρια σχεδόν, γεγονός που έχει φέρει σε οριακό σημείο τη ομαλή λειτουργία του κράτους.

Για το άλλο επίπεδο, η κάμερα δείχνει τη δυναμική. Έχουμε μια εικόνα του προϋπολογισμού που συσσωρεύονται προβλήματα για το μέλλον, όταν δεν επιστρέφεις φόρους, όταν δεν κάνεις τις επενδύσεις, όταν είσαι σε μια χώρα που είναι 11% οι επενδύσεις πιο χαμηλές από ό,τι ήταν την ίδια εποχή πέρυσι. Καταλαβαίνουμε ότι έστω και αν μπορεί με τον τρόπο που υπολογίζει το Υπουργείο να έχουμε ένα μικρό πλεόνασμα, αυτό δεν θα είναι ούτε σταθερό ούτε θα δώσει δυναμική.

Είπε κάτι και ο κ. Βουδούρης και μου φαίνεται και ο κ. Μπόλαρης, που έχει μεγάλη αίσθηση. Να σκεφτόμαστε πάντα πώς λειτουργεί το βέλος της αιτιότητας. Το βέλος της αιτιότητας είναι ότι έχουμε κακά δημοσιονομικά στη χώρα μας, επειδή έχουμε μια κακή πραγματική οικονομία που δεν πάει καλά και όχι το αντίθετο. Άρα το βασικό στα δημόσια οικονομικά, αν θέλεις να τα καλύτερες, είναι να αρχίζεις με την πραγματική οικονομία, με τις επενδύσεις και την ανάπτυξη και μετά θα έρθουν ως αποτέλεσμα τα καλύτερα δημοσιονομικά. Αν κάνεις το αντίθετο, θα είσαι σε αυτήν την παγίδα που είμαστε τόσα χρόνια, από την οποία δεν βλέπουμε να μπορούμε να ξεφύγουμε.

Επίσης, ένα θέμα είναι πώς χρησιμοποιείται από το Υπουργείο αυτήν τη στιγμή αυτό το πλεόνασμα. Μας λέει ο κύριος Πρωθυπουργός -και μας το έχει πει και ο κ. Σταϊκούρας- ότι θα μοιράσουμε φέτος ό,τι έχουμε παραπάνω από το στόχο. Τυχαιίνει φέτος ο στόχος να είναι 0%, οπότε θα έχουμε κάποια ποσοστά αν υπάρχει πλεόνασμα. Αυτό όμως που δεν λέει και στο οποίο δεν δίνει έμφαση είναι ότι αυτός ο στόχος ανεβαίνει. Δεν έχω χρόνο να σας πω όλους τους αριθμούς, αλλά φτάνει το 2016 σε ένα 4,5%. Είναι περίπου 9 δισεκατομμύρια. Δηλαδή, για να μοιράσει κάτι το 2016, θα πρέπει να κάνει πλεόνασμα 10 ή 11 δισεκατομμυρίων. Υπάρχει κάποιος που πιστεύει ότι αυτό μπορεί να αντιστρέψει μόνο και μόνο αυτό που έγινε φέτος που πήραμε με-

ταξύ 4 και 5 δισεκατομμυρίων από τους συνταξιούχους; Νομίζω ότι δεν υπάρχει και αυτό δημιουργεί πολύ μεγάλο πρόβλημα.

Τι έχουμε μάθει, για να ολοκληρώσω και να μην υπερβώ το χρόνο; Τι μπορούμε να βγάλουμε ως συμπέρασμα απ' όλη αυτήν τη συζήτηση; Ότι και να έχουμε ένα μικρό πλεόνασμα, αυτό δεν αποτελεί μια δικαιολογία της στρατηγικής που μόλις περάσαμε. Δηλαδή αν έχεις μικρό πλεόνασμα, δεν σημαίνει καθόλου ότι αυτή ήταν η σωστή στρατηγική. Δεν σημαίνει, δηλαδή, ότι αυτή η ύφεση ήταν αναπόφευκτη. Δεν σημαίνει ότι ο λόγος θυσίας-αποτελέσματος ήταν κάτι που άξιζε τον κόπο, όταν έχεις αυτήν την ανεργία, αυτούς τους ανθρώπους που δεν έχουν πρόσβαση στα φάρμακα, αυτήν τη νεολαία που δεν έχει κανένα μέλλον. Και έχουμε τώρα τόσες αναφορές από τόσους έγκυρους κύκλους οικονομολόγων, ανεξάρτητες αρχές και οργανισμούς που μας λένε ότι θα μπορούσαμε με άλλα μέτρα να μην έχουμε αυτό το αποτέλεσμα. Δηλαδή δεν δικαιολογείται, όπως παρουσιάζονται τα στοιχεία και τα αποτελέσματα, αυτό το success story που είναι το βασικό μοτίβο αυτής της Κυβέρνησης.

Τελικά έρχεται εδώ ένας Υπουργός και δεν μας λέει τίποτα για τις συζητήσεις που γίνονται αυτήν τη στιγμή με την τρόικα, δεν μας λέει τι πιέσεις έχουν πάνω σε αυτά τα στοιχεία και επιμένει σε ένα success story που δεν είναι η βάση για να γίνει σε αυτό το Κοινοβούλιο μια συζήτηση. Γιατί αυτό που θέλει ένα Κοινοβούλιο -κι αυτό είναι η τελευταία μου κουβέντα- είναι να δημιουργεί τέτοιες συζητήσεις, ώστε ο κόσμος που μας ακούει να μπορεί να βγάλει συμπεράσματα για εναλλακτικές λύσεις, για άλλους τρόπους να μειώσουμε τα ελλείμματα, για άλλους τρόπους να κάνουμε ανάπτυξη πάνω σε άλλες αξίες, σε άλλες προτεραιότητες και σε άλλα προγράμματα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Παναγιώτης Ρήγας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε μία επίκαιρη επερώτηση με μία λογοτεχνική εισαγωγή «δυσαρμονία στοιχείων».

Η συνέχεια, βέβαια, στο κείμενο δεν είναι τόσο ευχάριστη γιατί βάζει ζητήματα που έρχονται από το παρελθόν και αμφισβητούν την αξιοπιστία των στοιχείων που παραδοσιακά δίνανε προς τις ευρωπαϊκές στατιστικές αρχές, που παραδοσιακά «μαγειρεύαμε» ως στατιστικά στοιχεία, που παραδοσιακά αλλοίωναν την πραγματική εικόνα της οικονομίας.

Άποψή μου, χωρίς να θέλω να ρίξω λάδι στη φωτιά, είναι πως μάλλον ήταν μία ατυχής ως προς το περιεχόμενο επερώτηση. Θα μπορούσε να αξιοποιηθεί αυτός ο χρόνος για να συζητηθούν πραγματικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας, τα οποία πράγματι υπάρχουν και όχι να μπαίνουμε σε μία χωρίς αντικείμενο άγωνα συζήτηση για το αν συμφωνούν τα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδας με αυτά του Γενικού Λογιστηρίου. Δεν είναι εκεί το ζήτημα.

Εξηγήθηκε λοιπόν ότι αυτό είναι καθαρά τεχνικό θέμα. Είναι ένα ζήτημα το οποίο έχει να κάνει με το πώς αποτυπώνει η Τράπεζα της Ελλάδας τα έσοδα και τις δαπάνες, πώς αφορά την εξόφληση οφειλών παρελθόντων ετών, πώς το Γενικό Λογιστήριο αναφέρεται σε άλλα στοιχεία και πώς, εν τέλει, δεν υπάρχει καμία διαφορά ανάμεσα στα στοιχεία που δίνει η Τράπεζα της Ελλάδας και σε αυτά που δίνει το Γενικό Λογιστήριο.

Το ερώτημα όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι άλλο. Θέλουμε ή δεν θέλουμε να υπάρχει πρωτογενές πλεόνασμα στη χώρα; Κάποιοι φαίνεται ότι δεν θέλουν. Έχουν αρχίσει και ανησυχούν γιατί μπορεί να υπάρχει πρωτογενές πλεόνασμα και επομένως η καταστροφολογία και οι προφητείες τους που προηγήθηκαν δεν θα επαληθευτούν.

Επίσης, σε ποιους πρέπει να αποδείξουμε ότι υπάρχει πρωτογενές πλεόνασμα; Δηλαδή, ποιοι είναι αυτοί που θα το ελέγξουν αν τους λέμε αλήθεια ή ψέματα; Προφανώς, είναι οι δανειστές μας, δηλαδή το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Αυτούς λοιπόν τους κοροϊδούμε και αν τους κοροϊδούμε, θα το αποδεχθούν;

Αν λοιπόν αποδεχθούν ότι υπάρχει πρωτογενές πλεόνασμα, σημαίνει ότι οι αντισυμβαλλόμενοι δέχονται ότι πληρούται ο όρος

που έχει τεθεί ως προϋπόθεση, για να μπορέσουμε να ασχοληθούμε με τη διαχείριση και τη βιωσιμότητα του δημοσίου χρέους. Αν λοιπόν η τρόικα, όπως φαίνεται, αναγνωρίζει ότι υπάρχει πρωτογενές πλεόνασμα –έστω αυτό το μικρό που προσδιορίστηκε– σημαίνει ότι εμείς είμαστε ευτυχείς, διότι από εκεί και πέρα έχουμε ένα ισχυρό όπλο στα χέρια μας και τους λέμε: «Κοιτάξτε, κύριοι, κοιτάξτε, αντισυμβαλλόμενοι, εμείς ικανοποιήσαμε αυτόν τον όρο. Ελάτε κι εσείς τώρα λοιπόν να ικανοποιήσετε τις δεσμεύσεις που έχετε, όσον αφορά το δημόσιο χρέος της Ελλάδας».

Άρα, όχι μόνο δεν υπάρχει κανένας λόγος να αμφισβητούμε εμείς οι ίδιοι την ορθότητα των στοιχείων, αλλά –για να το πω απλά– δεν μας πέφτει και λόγος από τη στιγμή που οι αντισυμβαλλόμενοι δέχονται ότι υπάρχει πρωτογενές πλεόνασμα.

Άκουσα τον συνάδελφο, τον κ. Τσακαλώτο, για τις υποσχέσεις του Πρωθυπουργού για διανομή του πλεονάσματος. Δεν ξέρω αν ο κ. Σταϊκούρας είπε τέτοια πράγματα. Θα έλεγα ότι ο κ. Σαμαράς, πράγματι, στη Θεσσαλονίκη έδωσε και μία εντύπωση ότι αφού έχουμε πρωτογενές πλεόνασμα, θα μοιράσουμε και κάτι από αυτά που μας περισσεύουν και μάλιστα προσδιόρισε και τις κοινωνικές ομάδες στις οποίες θα δοθεί.

Κατά την άποψή μου, είναι λάθος προσέγγιση. Αν, όμως, είναι λάθος προσέγγιση αυτό που έκανε ο κ. Σαμαράς και τον ρωτάτε πώς θα μοιράσει από αυτό το πρωτογενές πλεόνασμα που δεν υπάρχει, ο ΣΥΡΙΖΑ που λέει ότι θα επαναφέρει τους μισθούς και τις κατώτερες συντάξεις, από ποιο πρωτογενές πλεόνασμα θα το βρει αυτό; Από τη στιγμή που κατηγορείτε τον κ. Σαμαρά ότι μοιράζει, ότι έχει ένα success story, από πού προκύπτει σ' εσάς ότι θα έχετε τη δυνατότητα να επαναφέρετε τους κατώτερους μισθούς και τις κατώτερες συντάξεις στο επίπεδο του 2009;

Ακούστε λοιπόν αν θέλετε να συνεννοηθούμε επιτέλους σε αυτήν την Αίθουσα. Είναι πολλά τα προβλήματα που έχει ακόμα μπροστά της η ελληνική οικονομία. Είναι βαθιά η ύφεση. Είναι μεγάλες οι θυσίες που έχει υποστεί ο ελληνικός λαός. Είναι τεράστιο το πρόβλημα της ανεργίας. Αυτό, όμως, αποτελεί μία πραγματικότητα, την οποία δεν αντιμετωπίζεις, ξεορκίζοντας το κακό και περιγράφοντας με όσο το δυνατόν μελανότερα χρώματα την πραγματικότητα. Το αντιμετωπίζεις με μέτρα.

Και αυτήν τη στιγμή έστω με όσες αβελτηρίες υπήρξαν, με όσα λάθη τακτικής υπήρξαν, με όσες αδυναμίες είχε αυτό το πρόγραμμα –αλλά δεν υπήρχε και άλλο, για να μην κοροϊδεύομαστε, ούτε άλλο πρόγραμμα υπήρχε, ούτε άλλοι να μας δανείσουν υπήρχαν, αυτό έχει λυθεί, αυτό μόνο εσείς εξακολουθείτε να το λέτε, δεν το πιστεύει κανένας, αυτό να το βγάλουμε λοιπόν στην μπάντα– ένα φως αχνοφέγγει που είναι αυτό το μικρό πρωτογενές πλεόνασμα, που είναι η μείωση του ελλείμματος του ισοζυγίου εξωτερικών συναλλαγών, που είναι η μείωση της ύφεσης σε σχέση με τις αρχικές προβλέψεις, που είναι τελικά μία αλλαγή της ροπής της ελληνικής οικονομίας.

Αυτό λοιπόν οφείλουμε όλοι χωρίς μεμψιμοιρία και μιζέρια να το αξιοποιήσουμε. Διότι, αγαπητοί φίλοι το μνημόνιο στα μέσα του 2014 τελειώνει και από εκεί και πέρα η διάκριση μνημόνιο-αντιμνημόνιο δεν θα έχει ουσία. Άρα να δούμε λοιπόν ο καθένας μπροστά στον καθρέπτη τον εαυτό του και απέναντι στον ελληνικό λαό. Τι λέμε για την ελληνική πρόταση μετά τη λήξη του μνημονίου το 2014;

Εκεί λοιπόν ο καθένας θα πει αν θέλει την τρόικα να ξαναείναι εδώ, αν φύγει η τρόικα ποια άλλη θα έρθει, να δούμε από πού θα έρθουν τα δανεικά, εάν θα βγούμε στις αγορές. Τότε όλοι θα έχουμε να καταθέσουμε μία συγκεκριμένη πρόταση γιατί θα βρισκόμαστε μπροστά σε μία νέα κατάσταση και τότε πιθανόν θα πρέπει να απαντήσουμε τι θα κάνουμε χωρίς βαρβάρους;

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Παππάς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, την τεράστια απάτη του δόθεν πρωτογενούς πλεονάσματος που ανέδειξε με ανακοίνωση τη Υρυσή Αυγή, επιβεβαίωσαν τα στοιχεία που δημοσίευσε η Τράπεζα της Ελλάδος.

Ο κ. Σαμαράς και ο κ. Στουρνάρας αποδεικνύονται στην πράξη

πολιτικοί απατεώνες. Μεταχειρίζονται μια λογιστική οφθαλμαπάτη για να προωθήσουν την καταστροφική πολιτική τους. Εξαπατούν τον ελληνικό λαό με χαλκευμένα στοιχεία για να παραμείνουν γαντζωμένοι στην εξουσία και να συνεχίσουν το άθλιο για την πατρίδα μας έργο τους.

Η ανθελληνική –και μου επιτρέπεται αυτή η φράση– μνημονιακή πολιτική με τις οριζόντιες περικοπές δεν δημιουργεί πλεόνασμα, αλλά δημιουργεί περαιτέρω ύφεση και ανεργία. Οδηγεί την πατρίδα μας στην οριστική διάλυση. Οδηγεί την εθνική οικονομία στην οριστική διάλυση.

Ποια είναι η λύση; Για εμάς μοναδική λύση αποτελεί η καταγγελία του μνημονίου, η άρνηση πληρωμής του παράνομου χρέους και φυσικά η επιστροφή στην πρωτογενή παραγωγή. Σε σωρεία ανακοινώσεων περί πρωτογενούς πλεονάσματος μαζί με τα απαραίτητα μηνύματα ελπίδας και επικοινωνιακής πολιτικής επιδόθηκε τον τελευταίο καιρό το καλοκαίρι η μνημονιακή συγκυβέρνηση. Είναι η γνωστή συνταγή της παραμυθολογίας.

Ο κ. Σαμαράς, ο κύριος Πρωθυπουργός, επιστράτευσε για πολλοστή φορά το οικονομικό του επιτελείο για να παρουσιάσουν το πρωτογενές πλεόνασμα –αυτό το περίφημο πρωτογενές πλεόνασμα– το οποίο είναι ένα τεράστιο παραμύθι και αποτελεί το τελευταίο χαρτί της Κυβέρνησης σε μια αγωνιώδη προσπάθεια να παραμείνει γαντζωμένη στην εξουσία για να πάει σε μια τελική ευθεία που λέγεται αναδιαπραγμάτευση. Κάτω λοιπόν από αυτό το πρίσμα μπορούμε να ερμηνεύσουμε τα όσα συνέβησαν στον τόπο μας τα τελευταία χρόνια.

Κάποιοι στην Κυβέρνηση έχουν πιστέψει όσα τους έχουν υποσχεθεί στο εξωτερικό. Τους έχουν υποσχεθεί κούρεμα σε περίπτωση πλεονάσματος. Εδώ, όμως, ξεκινάνε τα προβλήματα όχι μόνο γιατί η εμπειρία έχει αποδείξει ότι σε αυτήν την Κυβέρνηση δεν υπάρχει plan B, δεν υπάρχει δηλαδή δεύτερο σχέδιο σε περίπτωση αποτυχίας αλλά και επειδή πίσω από το τυρί κρύβεται η φάκα.

Θεωρείτε, κύριοι της συγκυβέρνησης, ότι μας χαρίζουν τα χρήματα, ότι θα μας χαρίσουν τα χρήματα, αν δεν υπογράψετε νέο μνημόνιο, εάν δεν φέρετε νέα μέτρα; Παρακολουθούμε και ακούμε τι γίνεται τις τελευταίες ημέρες με την τρόικα που βρίσκεται στην Αθήνα.

Σύμφωνα λοιπόν με το τελευταίο δελτίο εκτέλεσης του προϋπολογισμού της κεντρικής Κυβέρνησης «υπάρχει πρωτογενές πλεόνασμα ύψους 2,55 δισεκατομμυρίων ευρώ έναντι πρόβλεψης του μεσοπρόθεσμου προγράμματος για έλλειμμα 3,2 δισεκατομμύρια». Έχουμε δηλαδή –αυτά είναι τα επικοινωνιακά σας– μια εντυπωσιακή υπερκάλυψη του στόχου κατά 5,7 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτό το δόθεν πρωτογενές πλεόνασμα που παρουσιάζουν οι υπάλληλοι των τοκογλύφων αποτελεί μία οφθαλμαπάτη και στοχεύει στην εξαπάτηση των Ελλήνων. Πρόκειται είτε για χρωστούμενα προς τους Έλληνες πολίτες, που ακόμη το κράτος δεν έχει επιστρέψει, είτε για έσοδα που εγγράφονται λάθρα και παραπλανητικά.

Επιτέλεσαν, τον Αύγουστο το πρωτογενές έλλειμμα διαμορφώθηκε στα 2,36 δισεκατομμύρια ευρώ έναντι πλεονάσματος 1,7 δισεκατομμυρίων ευρώ που είχε καταγράψει η Κεντρική Τράπεζα τον ίδιο μήνα πέρυσι.

Εξετάζοντας λοιπόν τι κρύβεται πίσω απ' αυτήν τη δημοσιονομική εικόνα διαπιστώνουμε αρχικά ότι οι καθυστερήσεις στις επιστροφές φόρων και στις πληρωμές ισοδυναμούν με ένα ποσό περίπου 4 δισεκατομμυρίων που αν συνυπολογιστούν μετατρέπουν το πλεόνασμα σε έλλειμμα 1,5 δισεκατομμυρίων. Επιπλέον, οι μειωμένες επιστροφές φόρων που είναι κατά 663 εκατομμύρια χαμηλότερες από τους στόχους του μεσοπρόθεσμου εμφανίζουν σημαντικά βελτιωμένη την εικόνα.

Όμως, η λογιστική σας δημιουργικότητα δεν σταματάει εδώ, διότι είναι εντυπωσιακή η αύξηση των εσόδων του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, δηλαδή οι εισπράξεις από τα ευρωπαϊκά κονδύλια, που υπερβαίνουν κατά 1,5 δισεκατομμύριο τις προβλέψεις του μεσοπρόθεσμου.

Από την πλευρά των δαπανών, πέρα από το θέμα της δημιουργικής λογιστικής, συναντάται και ο υπερβάλλων ζήλος στις περικοπές. Η Κυβέρνηση κατάφερε να περιορίσει τις δαπάνες που προέβλεπε το μεσοπρόθεσμο, τσακίζοντας χαμηλόμισθους και

χαμηλοσυνταξιούχους. Στους υπολογισμούς της Τράπεζας της Ελλάδας περιλήφθηκαν δαπάνες ύψους 4,62 δισεκατομμυρίων ευρώ για την αποπληρωμή ληξιπρόθεσμων οφειλών της γενικής Κυβέρνησης, δαπάνες από το Υπουργείο Οικονομικών, τις οποίες όμως το Υπουργείο Οικονομικών παρέλειψε.

Όλα αυτά αποτελούν αδιαμφισβήτητα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος που κανείς δεν μπορεί να διαψεύσει. Το απίστευτο της υπόθεσης είναι ότι το Υπουργείο Οικονομικών συμφωνεί απόλυτα με τα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος και υποστηρίζει ότι ακολουθεί μία διαφορετική τεχνική στον υπολογισμό.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να αναφέρω ότι η Ελλάδα με οικονομικούς όρους ήταν, είναι και θα είναι με την πλάτη στον τοίχο. Είναι με την πλάτη στον τοίχο όσο το χρέος είναι 320 δισεκατομμύρια ευρώ και συνεχώς θα αυξάνεται.

Η Ελλάδα, κύριε και κύριοι, βρίσκεται σε ένα προκατασκευασμένο αδιέξοδο και οι πολιτικοί είναι υπόλογοι όσο εξακολουθούν να ικανοποιούν τα συμφέροντα και τις απαιτήσεις των ξένων τοκογλύφων, οι οποίοι έχουν σκοπό τη δέσμευση των καταθέσεων, τις νέες μειώσεις των μισθών και των συντάξεων, το ξεπούλημα της ακίνητης περιουσίας της Ελλάδας και την εκμετάλλευση των πλουτοπαραγωγικών πηγών της.

Τελειώνοντας –και εκτός θέματος, κύριε Πρόεδρε- θέλω να κάνω μια επισημάνση και σε όλους εσάς του λεγόμενου συνταγματικού –κατ' εμάς αποκαλύπτεστε τον τελευταίο καιρό, αντισυνταγματικού- τόξου, σε εσάς που κατηγορείτε και λέτε περί ναζιστικής θεωρίας της συλλογικής ευθύνης, αλλά οι ίδιοι την εφαρμόζετε σε αгаστή συνεργασία με τα ΜΜΕ, να πω το εξής: Κάτω τα χέρια από τα Σώματα Ασφαλείας και τις Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας. Θα βυθίσετε τη χώρα στο χάος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώσατε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Τα Σώματα Ασφαλείας και οι Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας ανήκουν σε ολόκληρο τον ελληνικό λαό. Κάτω τα χέρια από το Στρατό μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώσατε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο κ. Βορίδης έχει τον λόγο.

Έφυγε όμως ο κ. Παππάς, δεν έκατσε να ακούσει.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά τα ειωθότα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κατά τα ειωθότα και κακώς μίλησε τώρα γι' αυτά τα θέματα και την επόμενη φορά θα τον εγκαλέσω, διότι όταν συζητείται επερώτηση, σύμφωνα με τον Κανονισμό το αποκλειστικό θέμα συζήτησης είναι το αναφερόμενο στην επερώτηση.

Ορίστε, κύριε Βορίδη, είστε υποχρεωμένος να απαντήσετε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Απλώς, κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω ότι είναι προφανές ότι η Ελληνική Αστυνομία, τα Σώματα Ασφαλείας και οι Ένοπλες Δυνάμεις δεν χρειάζονται την προστασία της Χρυσής Αυγής. Έχουν πολιτικούς προϊστάμενους, υπάρχουν νομοθετικά πλαίσια και όλα λειτουργούν όπως πρέπει μέσα στο κοινοβουλευτικό καθεστώς. Προστάτες δεν χρειάζονται και προφανώς η λέξη «προστάτες», ίσως, μας φέρνει άλλες πρακτικές στη μνήμη.

Γυρνάω κατευθείαν στο θέμα της επερώτησης. Πραγματικά ήταν εξαιρετικά ενδιαφέρον υπό την εξής έννοια, ότι παρακολουθεί κανείς, κύριε Πρόεδρε, τον τρόπο με τον οποίο διεξήχθη αυτός ο δημόσιος διάλογος όλο αυτό το τελευταίο χρονικό διάστημα. Θυμίζω ότι όταν έκανε την πρώτη ανακοίνωση η Κυβέρνηση για το πρωτογενές πλεόνασμα, έσπευσε σε ένα πρώτο επίπεδο η Αξιωματική Αντιπολίτευση κυρίως και ακολουθήσαν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, τι να πουν; Αυτό το οποίο γράφεται στην επερώτηση, ότι «είναι χαλκευμένα τα στοιχεία». Εκεί, τώρα, διερωτάται κανείς τι ακριβώς εννοούν. Εννοούν ότι κάποιος τα πειράζει, ότι είναι πλαστά;

Δεύτερη αναδίπλωση αμέσως: «Όχι, δεν εννοούμε ότι τα στοιχεία είναι ψεύτικα, εκείνο που εννοούμε είναι ότι υπάρχει μία μαγική εικόνα». Ποια είναι η μαγική εικόνα; «Είναι ότι βάζετε μέσα τους τόκους που δεν έπρεπε να τους βάλετε, είναι ότι έχει μειωθεί το Πρόγραμμα των Δημοσίων Επενδύσεων, είναι ότι υπάρχει υστερήση φορολογικών εσόδων και αυτό τελικώς δεν αποτυπώνει την πραγματική δημοσιονομική κατάσταση».

Τρίτη αναδίπλωση είχαμε σήμερα. Την έκανε ο κ. Τσακαλώτος και αυτό είναι, ίσως, το μόνο το οποίο αξίζει κανείς να συζητήσει. Λέει ο κ. Τσακαλώτος ουσιαστικά «εντάξει τα δημοσιονομικά στοιχεία, πράγματι έχουμε αυτό το πλεόνασμα, αλλά εκείνο που είναι σημαντικό είναι: μήπως πληρώσαμε πάρα πολλά γι' αυτό το πλεόνασμα, μήπως η ελληνική οικονομία υπέστη ένα πολύ μεγάλο κόστος προσαρμογής για να επιτύχει αυτό το πλεόνασμα;». Αυτή είναι η τρίτη σημερινή αναδίπλωση στη βασική θέση που ακούσαμε από την Αντιπολίτευση όλο αυτό το χρονικό διάστημα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ**)

Και εντοπίζω, κύριε Πρόεδρε, για ποιο λόγο. Διότι εκείνο που είναι σημαντικό είναι να γίνουν δεκτά τα στοιχεία αυτά από τους αρμόδιους φορείς που αξιολογούν την πορεία των δημοσίων οικονομικών, γιατί από αυτούς, σε τελευταία ανάλυση, εξαρτάται το κατά πόσον, αποδεχόμενοι αυτά τα στοιχεία, θεωρούν ότι εκπληρώθηκαν οι στόχοι του προγράμματος και εκπληρούμενοι οι στόχοι του προγράμματος ενεργοποιούνται οι ευεργετικές ρήτρες που έχει συμφωνήσει η Κυβέρνηση. Αυτό είναι που στην πραγματικότητα διασφαλίζει κατά αποτέλεσμα ότι δεν υπάρχουν νέα μέτρα, που διασφαλίζει την επιτυχή εκτέλεση του προϋπολογισμού και του προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής.

Και σ' αυτό, συγχωρέστε με, αλλά η Αντιπολίτευση έχει μία θεμελιώδη αντίφαση. Είναι δυνατόν να επενδύετε στην αποτυχία του προγράμματος; Είναι δυνατόν και μάλιστα σε αυτό το επίπεδο της αμφισβήτησης των στοιχείων να έρχεστε εσείς να λέτε ότι τα στοιχεία δεν είναι ακριβή, ότι δεν λογαριάστηκαν καλά, ότι περιέχουν το άλφα ή το βήτα, την ώρα που ξέρετε ότι αυτό είναι κρίσιμο ακριβώς για τον ελληνικό λαό, προκειμένου να μην υπάρξει περαιτέρω προσαρμογή; Το να διαφωνήσετε σε πτυχές πολιτικής, αυτό που λέει ο κ. Τσακαλώτος ότι «δεν έπρεπε να κάνουμε αυτά, έπρεπε να κάνουμε τα άλλα, γιατί αν κάναμε τα άλλα» –τα άλλα, βέβαια, δεν τα έχετε πει ποτέ, αλλά λέμε τώρα- «θα ήταν καλύτερα», αυτό είναι μία συζήτηση. Δεν είναι όμως η συζήτηση που εγείρει η επερώτηση, δεν είναι το επιχείρημα το οποίο αναπτύξατε όλο το προηγούμενο χρονικό διάστημα.

Αναπτύξατε το επιχείρημα ότι «δεν υπάρχει πλεόνασμα, είναι μαγική εικόνα, λέτε ψέματα». Άκουσα –ευτυχώς, όχι πια από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, διότι η φρασεολογία αυτή πια περιορίζεται στη Χρυσή Αυγή- τις φράσεις «πολιτικοί απατεώνες, ανθελληνική πολιτική, άθλιο έργο, παραμύθι το πλεόνασμα». Τώρα πια, προφανώς, το λέει μόνο η Χρυσή Αυγή. Έμεινε μόνη της σε αυτό το δρόμο. Σημαντικό είναι και αυτό.

Πρέπει να συνεννοηθούμε όμως. Ο χώρος της δημοσιονομικής πολιτικής δεν είναι ο καλός χώρος για την Αντιπολίτευση. Και για τη διαφάνεια των δημοσιονομικών στοιχείων οι παλαιότεροι εξ ημών –δεν ξέρω πόσοι είμαστε παλαιότεροι, εγώ δεν είμαι και από τους παλαιότερους- θα θυμάστε ότι τα τελευταία έξι χρόνια η ποιότητα των δημοσιονομικών στοιχείων βρίσκεται πραγματικά σε ένα τελειώς διαφορετικό επίπεδο. Συνάδελφοι μπορούν να θυμηθούν πριν από έξι χρόνια τι συζητούσαμε στην Επιτροπή Οικονομικών. Πότε συζητούντο τα δημοσιονομικά ζητήματα; Ουσιαστικά μόνο όταν άνοιγαν τα θέματα του προϋπολογισμού ή καμμία φορά όταν υπήρχε το ζήτημα της ενημέρωσης από τον Υπουργό Οικονομικών, μία φορά το χρόνο αν ήταν. Γραφείο Προϋπολογισμού δεν υπήρχε. Ενδιάμεσες εκθέσεις δεν υπήρχαν. Μηνιαία στοιχεία δεν υπήρχαν. Η Βουλή συζητούσε τότε, εκείνη τη χρονική στιγμή, τη στιγμή του προϋπολογισμού και σε μία ενημέρωση του Υπουργού Οικονομικών.

Δεν τίθεται το ζήτημα πια για την ποιότητα της ενημέρωσης, του ελέγχου του Κοινοβουλίου και για το ότι το πάγιο αίτημα –που τονίζω, πάλι οι παλαιότεροι θα θυμούνται και το οποίο σταδιακά υλοποιείτο- για μεγαλύτερη εμπλοκή της Βουλής έχει πια υλοποιηθεί. Νομίζω ότι τώρα δεν έχουμε καν προτάσεις για το τι περαιτέρω μπορεί να γίνει, γιατί αυτά τα οποία έχουμε πει έχουν υλοποιηθεί.

Υλοποιήθηκε το Γραφείο Προϋπολογισμού, υπάρχουν ετήσιες εκθέσεις. Ακόμα παραμένει ένα θέμα αλλά κι αυτό έχει βελτιωθεί περισσότερο, όσον αφορά τις εγκρίσεις αυτολογισμού-ισολογισμού τις οποίες θυμάμαι να έρχονται δύο χρόνια μετά, αφού

είχαν κλείσει τα οικονομικά έτη. Κι εδώ ο χρόνος έχει μικρύνει πάρα πολύ κι εκεί οι χρόνοι ελέγχου έχουν βελτιωθεί.

Έχουμε μεγάλη βελτίωση της ποιότητας των δημόσιων οικονομικών, έχουμε μεγάλη βελτίωση της εμπλοκής του Κοινοβουλίου στη διαδικασία αυτή, έχουμε πολύ καλύτερη ποιότητα δημοσιονομικών στοιχείων και εντέλει -γι' αυτό που είναι και το σημαντικό- έχουμε πολύ καλύτερο δημοσιονομικό αποτέλεσμα.

Τα θέματα της πραγματικής οικονομίας προφανώς υφίστανται. Φυσικά και υπάρχει ανεργία, φυσικά και υπάρχει ύφεση, η οποία όμως βλέπετε ότι τώρα αναστρέφεται και επομένως βελτιώνονται οι συνθήκες. Όμως προϋπόθεση για οποιαδήποτε οικονομική ανασυγκρότηση και για οποιαδήποτε διαφορετική πορεία είναι η βελτίωση των δημοσιονομικών στοιχείων, είναι η επίτευξη δημοσιονομικών στόχων. Ανάπτυξη δεν μπορεί να γίνει με ελλειμματικούς προϋπολογισμούς, δεν μπορεί να γίνει με τέτοιου τύπου ανισομετρίες.

Κι εκεί θα έπρεπε να είστε θαρραλέοι, θα 'πρεπε να το πείτε, εκεί έπρεπε να είναι η συμβολή της Αντιπολίτευσης, δηλαδή να πει «Ναι, επιτυγχάνονται οι δημοσιονομικοί στόχοι αλλά έχουμε να προτείνουμε ένα, δύο, τρία, τέσσερα πράγματα για να πάμε ακόμα καλύτερα, για να είναι τα πράγματα ακόμη ευκολότερα ή μάλλον να 'ναι πιο εύκολα από τον πράγματι δύσκολο δρόμο τον οποίον ακολουθεί το συγκεκριμένο οικονομικό πρόγραμμα». Τέτοιες προτάσεις δεν ακούμε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε.

Κυρία Ξηροτύρη, έχετε τον λόγο ως Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος για έξι λεπτά.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Η επερώτηση των συναδέλφων Ανεξάρτητων Βουλευτών είναι, πράγματι, πολύ συσπαστική και μας δίνει τη δυνατότητα να μιλούμε στην ουσία των στόχων του κρατικού προϋπολογισμού -και όχι μόνο στο τεχνικό μέρος της εφαρμογής του- και να δούμε και ποια πολιτική πρέπει να ακολουθήσουμε, ούτως ώστε να διορθώσουμε πολλά ελλείμματα που έχει αυτός ο προϋπολογισμός, κυρίως όμως για να χαράξουμε μία άλλη πολιτική, διαφορετική από το μέχρι σήμερα πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής, το οποίο πλέον είναι αναποτελεσματικό, αν δεν προτάξει την ανάπτυξη σε συνδυασμό με την κοινωνική πολιτική και τις παροχές για την άσκησή της.

Κύριε Υπουργέ, ξέρετε ότι σας έχω κάνει δύο φορές παρόμοια επίκαιρη ερώτηση και δεν ήρθατε να απαντήσετε στο Κοινοβούλιο. Αυτό δεν είναι καθόλου καλό. Εγώ παρακολουθώ ανελλιπώς την πρόοδο του προϋπολογισμού και βέβαια θεωρώ ότι εδώ και κάποια χρόνια αναβαθμίστηκε, πράγματι, το θέμα της παρουσίας του και με το Γραφείο του Προϋπολογισμού και με τις τριμηνιαίες εκθέσεις κ.λπ.. Όμως η παρουσίαση των αποτελεσμάτων στο τρίμηνο, στο εξάμηνο, στο οκτάμηνο κ.λπ., έχει ως στόχο να συζητάμε εδώ επί της ουσίας για το τι έγινε και το τι πρέπει να γίνει.

Νομίζω ότι όλοι θα συμφωνήσουμε πως το πρωτογενές πλεόνασμα είναι αναγκαίο να υπάρξει. Τα ανακρινόμενα όμως αποτελέσματα των οκταμήνων στην ουσία οφείλονται στην υποχρηματοδότηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, στην προβλεπόμενη μείωσή του -που το κάνετε μετά- στη μη πληρωμή υποχρεώσεων του δημοσίου, στην καθυστέρηση απόδοσης δημοσίων δαπανών σε κρίσιμους τομείς, όπως είναι η κοινωνική προστασία και στην υπερφορολόγηση. Εδώ θα σας πω ότι 1,4 δισ. ευρώ από εκεί χρωστάτε στην κοινωνική προστασία, θα το δείτε στους πίνακες. Δεν πρέπει, λοιπόν, να μας διαφεύγει φέτος ότι ο δημοσιονομικός στόχος είναι ο ισοσκελισμός του προϋπολογισμού.

Τα επόμενα χρόνια ο στόχος αυτός από τις μνημονιακές υποχρεώσεις θα είναι πολύ πιο απαιτητικός και προβλέπει μεγάλη αύξηση των πρωτογενών πλεονασμάτων, φτάνοντας στα 6,3 δισεκατομμύρια ευρώ μέχρι το 2016. Πώς στ' αλήθεια θα το πετύχετε αυτό; Εάν δεν περάσουμε σε ρυθμούς ανάπτυξης, η πολυχρησιμοποίηση από τον Πρωθυπουργό «ρήτρα ισοδυνάμου», που εμείς είχαμε προτείνει ως ΔΗΜΑΡ, κι η οποία παρέχει τη δυνατότητα να αξιοποιείται για κοινωνική πολιτική το 70% του ποσού υπεραπόδοσης από την κάλυψη των δημοσιονομικών στόχων, δεν θα μας είναι χρήσιμη αν δεν καλύψουμε τους στόχους.

Σύμφωνα, λοιπόν, με τις δικές σας ανακοινώσεις, πριν από ένα

μήνα έχουμε πρωτογενές πλεόνασμα. Αν μελετήσουμε προσεκτικά την πορεία των μεγεθών, αποδεικνύεται ξεκάθαρα, όπως είπα πριν, ότι το πλεόνασμα προέρχεται σε μεγάλο βαθμό από την υποχρηματοδότηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων ή και αδικαιολόγητες καθυστερήσεις, από τη μη πληρωμή των υποχρεώσεων του δημοσίου και ένα μεγάλο μέρος από τη μη πληρωμή των δαπανών για την κοινωνική προστασία και βέβαια από την υπερφορολόγηση.

Το πρωτογενές πλεόνασμα είναι αναγκαίο να υπάρξει αλλά δεν μπορεί το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων να είναι το σύνηθες θύμα με συνεχείς περικοπές. Μας δίνουν από την Ευρωπαϊκή Ένωση 4 δισεκατομμύρια ευρώ -αυξήθηκαν δηλαδή εντούτοις πραγματοποιήθηκαν δαπάνες πολύ λιγότερες από τις προβλεπόμενες κατά 1,3 δισεκατομμύρια ευρώ. Και αυτό το δεχθήκατε στο τέλος, κύριε Υπουργέ. Δεχθήκατε ότι οντως αυτό το 1,3 δισεκατομμύριο θα το ξοδέψουμε μέχρι τέλος του έτους και είπατε ότι περισσεύει 1,4 δισεκατομμύριο. Δεν περισσεύει 1,4 δισεκατομμύριο. Αν δείτε το Πρόγραμμα Κοινωνικής Προστασίας, είναι 750 εκατομμύρια για τα επιδόματα πολυτέκνων. Θα μου πείτε, δεν έγιναν φορολογικές δηλώσεις. Αφήστε, δεν γίνεται έτσι κοινωνική πολιτική, ακόμη και αυτή η φτωχή πολιτική.

Επίσης, είναι και τετρακόσια πενήντα εκατομμύρια για το Πρόγραμμα Αλληλεγγύης Γενεών, είναι και το πετρέλαιο θέρμανσης. Όλα αυτά μας κάνουν παραπάνω από 1,4 δισ. Έχετε απορροφήσει μέχρι τώρα το 16%. Εγώ δεν κάνω αντιπολίτευση μαζί σας. Συζητάω για το πώς πρέπει να διορθώσουμε τα πράγματα, γιατί λέω ότι για να βγούμε από αυτό το αδιέξοδο, από την κρίση πρέπει να έχουμε επιτάχυνση και απορρόφηση και στα Προγράμματα Δημοσίων Επενδύσεων και στο ΕΣΠΑ και πρέπει οπωσδήποτε να καλύπτουμε τις στοιχειώδεις υποχρεώσεις μας απέναντι στην κοινωνική προστασία.

Επομένως, θα ήθελα να πω ότι έχετε τα στοιχεία και έχουμε πει πάρα πολλές φορές -εγώ πολλές φορές έχω τοποθετηθεί από την αρχή, όταν συζητούσαμε τον προϋπολογισμό- ότι το πρόγραμμα πλέον δεν βγαίνει. Πετύχαμε μία μερική σταθεροποίηση. Από εδώ και πέρα πρέπει να αναστρέψουμε τα πράγματα. Πρέπει να προταχθεί η ανάπτυξη και βέβαια πάντα σε συνδυασμό με την κοινωνική προστασία. Γιατί είναι άλλο πράγμα να γονατίζεις την οικονομία και να συμπιέζεις αφόρητα την κοινωνία για να πετύχεις ένα πλεόνασμα κι άλλο το να δίνεις ώθηση στην οικονομία και στην ανάπτυξη, άρα και στην πρόοδο για την ανάκαμψη της απασχόλησης, πολύ περισσότερο να συμβάλλεις πολλαπλασιαστικά στην αύξηση του ΑΕΠ.

Ξέρετε πάρα πολύ καλά, γιατί είστε πολύ καλός οικονομολόγος, ότι και ο ΟΟΣΑ λέει για τη χώρα μας ότι οι δημόσιες επενδύσεις όταν απορροφούνται έχουν πολλαπλασιαστικό μεγάλο, σχεδόν διπλάσιο. Δίνεις ένα, παίρνεις δύο την επόμενη χρονιά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Επομένως, αυτό πρέπει να το δούμε για να μπορέσουμε να φύγουμε από αυτό το αδιέξοδο.

Στο ζήτημα, λοιπόν, του πρωτογενούς πλεονάσματος θα υπάρξει πρόοδος μέσω της τόνωσης της αναπτυξιακής διαδικασίας, μέσα από ένα εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης, με αιχμή ένα μοντέλο ανάπτυξης. Εγώ στην τοποθέτησή σας σήμερα δεν άκουσα τη λέξη «ανάπτυξη» και «αναπτυξιακή διαδικασία».

Κύριοι συνάδελφοι, θέλω να μιλήσουμε επί της ουσίας. Υπάρχουν ελλείμματα στο πώς καλύπτεται στον προϋπολογισμό αυτό το μαγικό κουτάκι του πρωτογενούς πλεονάσματος. Γιατί τη θέλουμε τη μαγική εικόνα και απέναντι στους εταίρους μας, μήπως και μας δώσουν κάτι παραπάνω ή μήπως αφαιρέσουν κάποια παραπάνω από το χρέος μας.

Κυρίως, όμως, κύριε Υπουργέ, τη θέλουμε για μας, για τη χώρα. Δεν μπορούμε να βγούμε από την κρίση, εάν όσον αφορά ακόμη και αυτόν τον προϋπολογισμό με αυτές τις μικρές δυνατότητες που δίνει στις δημόσιες επενδύσεις, στην κοινωνική προστασία, δεν μπορέσουμε να τις απορροφήσουμε και να τις πολλαπλασιάσουμε. Δεν υπάρχει άλλος πολλαπλασιαστής για την πραγματική οικονομία και αυτό το θέμα θα πρέπει να το προσέξετε πάρα πολύ καλά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε

πολύ.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΚΚΕ κ. Καραθανασόπουλος για έξι λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι, πραγματικά, μεγάλο ερωτηματικό το αν το ζήτημα της συζήτησης και της διάπαλης είναι η πραγματικότητα των στοιχείων. Και λοιπόν; Πείτε ότι ήταν πραγματικά. Αλλάζει κάτι για την ουσία;

Άλλωστε η δημιουργική λογιστική δεν είναι προνόμιο μόνο της σημερινής Κυβέρνησης αλλά και όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων, και όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πόσα σκάνδαλα της EUROSTAT για «μαγειρέμα» στοιχείων υπήρξαν; Και δεν είναι μόνον η Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά και μία σειρά από άλλες οικονομίες.

Απ' αυτήν την άποψη, είναι αποπροσανατολιστική η συζήτηση για το αν έχουμε ή δεν έχουμε το συγκεκριμένο αποτέλεσμα. Όχι ότι δεν έχει αξία. Κι έχει αξία από ποια σκοπιά; Από τη σκοπιά της αστικής διαχείρισης της πολιτικής οικονομίας. Είναι ένα χρήσιμο εργαλείο το πρωτογενές πλεόνασμα και η δημοσιονομική εξυγίανση αλλά αυτό λέει κάτι στην εργατική τάξη και στα λαϊκά στρώματα;

Εμείς λέμε ότι δεν λέει τίποτα. Δεν λέει τίποτα μια τέτοιου είδους συζήτηση από τη στιγμή που αποκρύπτει το βασικό ερώτημα: Από ποιον τα παίρνουμε, για να έχουμε το συγκεκριμένο δημοσιονομικό αποτέλεσμα και σε ποιον θα τα δώσουμε; Αυτό είναι το βασικό ερώτημα που πρέπει να συζητήσουμε.

Αυτό το πρωτογενές πλεόνασμα που λέτε, κύριε Υπουργέ, ότι έχετε πετύχει μέχρι τώρα -και εμείς δεν βάζουμε ζήτημα αμφισβήτησης αυτήν τη στιγμή- πώς επιτεύχθηκε; Επιτεύχθηκε με τεράστιες θυσίες, αιματηρές θυσίες, του ελληνικού λαού; Ήταν μία φοροεπιδρομή απέναντι στα λαϊκά στρώματα, μία τεράστια φοροεπιδρομή.

Δεύτερον, υπήρξαν γιγαντιαίες μειώσεις της τάξης του 30% και 35% σε μισθούς και συντάξεις. Υπήρξε μείωση των δαπανών που προορίζονται για κοινωνικές ανάγκες, για την παιδεία, για την υγεία, για την πρόνοια, καθώς και περαιτέρω εμπορευματοποίηση τους.

Άρα, το περιεχόμενό τους είναι αντιλαϊκό και δεν θα μπορούσε να είναι διαφορετικό, γιατί πάντοτε η δημοσιονομική διαχείριση στο αστικό κοινωνικοοικονομικό σύστημα είναι ένας τρόπος αναδιανομής ακόμη περισσότερο από τους πολλούς προς όφελος των λίγων. Έτσι δούλευε πάντοτε ο κρατικός προϋπολογισμός. Δεν είναι κάτι καινούργιο. Γιατί ο κρατικός προϋπολογισμός αποτελεί ένα εργαλείο υλοποίησης της εκάστοτε κυβερνητικής πολιτικής και η κυβερνητική πολιτική προσαρμόζεται στις κάθε φορά ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων και του κεφαλαίου. Έτσι, διαχρονικά ο κρατικός προϋπολογισμός και στη χώρα μας ήταν ένα τέτοιου είδους εργαλείο, ένα εργαλείο που εξυπηρετούσε ουσιαστικά τις ανάγκες και θωράκιζε ακόμη περισσότερο τα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων και των μονοπωλίων στο κυνήγι του κέρδους.

Απ' αυτήν την άποψη, η δημοσιονομική διαχείριση αποτελεί και στη χώρα μας -και όχι μόνον- έναν από τους παράγοντες -όχι τον κυρίαρχο ούτε τον μοναδικό- διόγκωσης του δημόσιου χρέους.

Έθεσε ένα ερώτημα ο κ. Βορίδης: «Τις ευεργετικές συνέπειες αυτού του αποτελέσματος δεν πρέπει να τις λάβουμε υπ' όψιν μας;» Ποιες ευεργετικές συνέπειες; Το αν θα δώσουμε κοινωνικό μέρισμα, που είπε ο κ. Σαμαράς; Είναι σαν να ζητάμε στον κόσμο να αποδεχθεί τη λογική «Να σε κάψω Γιάννη να σε αλείψω λάδι», ότι δηλαδή από τη στιγμή που σε οδηγώ στη φτώχεια και στην εξαθλίωση, θα πάρω και κάποια μέτρα μερικής, σχετικής ανακούφισης αυτών των ακραίων φαινομένων εξαθλίωσης των πλατιών λαϊκών στρωμάτων. Επομένως, αυτό είναι το ζήτημα.

Απ' αυτήν την άποψη, η κριτική που κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ για το πόσο θα μοιράσει, μπαίνει σε αυτήν τη λογική. Δηλαδή για τι να κουβεντιάσουμε; Για το ποιες θα είναι οι μέθοδοι και οι μορφές για να διαχειριστούμε τα ακραία φαινόμενα φτώχειας όπου το καπιταλιστικό σύστημα, η ανάπτυξη και η κρίση του αλλά και οι πολιτικές διαχείρισης έχουν οδηγήσει πλατιά λαϊκά στρώματα, τις οποίες μορφές διαχείρισης των ακραίων φαινομένων της φτώχειας θα κληθούν να τις πληρώσουν τα υπόλοιπα λαϊκά στρώ-

ματα; Είτε είναι το «κοινωνικό μέρισμα» του κ. Σαμαρά είτε είναι η «δίκαιη αναδιανομή» που λέει ο ΣΥΡΙΖΑ, τι διαφορά υπάρχει; Θα τα πάρουμε πάλι από τους πολλούς, για να καλύψουμε κάποια ακραία φαινόμενα φτώχειας και εξαθλίωσης.

Την ίδια στιγμή, στο απυρόβλητο θα μένουν τα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων και των μεγάλων κεφαλαίων και μάλιστα θα διαμορφώνουμε ένα τέτοιο περιβάλλον που θα είναι πολύ πιο ευνοϊκό για τη δράση τους.

Έτσι λοιπόν, αυτή η αντίληψη, αυτή η συζήτηση δικαιολογεί την κλοπή επί της ουσίας που γίνεται, γιατί ο κοινωνικά παραγόμενος πλούτος ιδιοποιείται στο μεγαλύτερο του μέρος από μια χούφτα κεφαλαιοκράτες και ταυτόχρονα αθλώνουμε επί της ουσίας τον ταξικό, άδικο, αντεργατικό κι αντιλαϊκό χαρακτήρα του καπιταλιστικού συστήματος, λες και μπορεί να υπάρξει ένα άλλο μείγμα διαχείρισης του καπιταλιστικού συστήματος που μπορεί να ικανοποιεί τις λαϊκές ανάγκες.

Εμείς λέμε ότι τέτοιο μείγμα δεν υπήρξε, δεν υπάρχει κι ούτε πρόκειται να υπάρξει, γιατί και να βάλουμε σε αντιπαράθεση τα δυο σχέδια διαχείρισης του δημόσιου χρέους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου δεν αλλάζει επί της ουσίας τίποτα, γιατί έχουν ως προαπαιτούμενο τη συνέχιση της αντιλαϊκής επίθεσης. Ταυτόχρονα, η διαπάλη που γίνεται αφορά επιμέρους τμήματα του κεφαλαίου, για τα οποία θα βγουν περισσότερο ή λιγότερο ωφελημένοι από την καπιταλιστική κρίση και τη διαχείριση του δημόσιου χρέους.

Ούτε βεβαίως είναι η ουσία διαφορετική ανάμεσα στο μείγμα Μέρκελ ή στο μείγμα Ομπάμα, του οποίου εραστής αποτελεί ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Τσίπρας.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, ακόμη κι αν υπάρξει επιτυχία του προγράμματος που είπατε, κύριε Βορίδη, που θα οδηγήσει; Θα οδηγήσει σε μια καπιταλιστική ανάκαμψη της οικονομίας. Από αυτήν όμως την καπιταλιστική ανάκαμψη θα κερδίσουν οι ίδιοι που κέρδιζαν και τα προηγούμενα χρόνια δηλαδή αυτή η μια χούφτα κεφαλαιοκράτες και θα χάσουν ακόμη περισσότερα οι εργαζόμενοι κι ο λαός και θα διαμορφώσουν τις προϋποθέσεις για μια νέα, ακόμη πιο βαθιά καπιταλιστική κρίση.

Από αυτήν την άποψη, λοιπόν, το ερώτημα το βασικό -και τελειώνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε- που πρέπει να βάλουμε στη συζήτηση και να το κουβεντιάσουμε επί της ουσίας, ποιο είναι;

Υπάρχουν παραγωγικές δυνατότητες στη χώρα μας; Ναι, υπάρχουν. Πώς αυτές οι παραγωγικές, λοιπόν, δυνατότητες μπορούν να αξιοποιηθούν για την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών και για την καπιταλιστική κερδοφορία; Αυτό είναι το ζητούμενο. Κι αυτό με έναν τρόπο μπορεί να γίνει. Ιστορικά έτσι έχει επιβεβαιωθεί. Αυτήν τη στιγμή, μέσα από τη συζήτηση και τη διαπάλη δεν φαίνεται κάτι διαφορετικό. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο μέσα από την κοινωνικοποίηση του συνόλου των μέσων παραγωγής και την αξιοποίηση του συνόλου των παραγωγικών δυνατοτήτων για την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, βγάζοντας έξω από αυτήν τη συζήτηση, από αυτόν τον τρόπο οργάνωσης της οικονομίας το καπιταλιστικό κέρδος.

Βεβαίως, από τη στιγμή που θα βγει απ' έξω το καπιταλιστικό κέρδος δεν υπάρχει κανένας απολύτως λόγος να παραμένουμε στη στρουγγα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αποτελεί το θεμελιοφύλακα των συμφερόντων των μονοπωλιακών ομίλων και των καπιταλιστών.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στο στάδιο των δευτερολογιών.

Τον λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Σταυρογιάννης για πέντε λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Τελικά, το ζήτημα δεν είναι εάν θέλουμε πρωτογενές πλεόνασμα. Βεβαίως και θέλουμε. Το ζήτημα είναι το από πού προέρχεται αυτό το πρωτογενές πλεόνασμα και τι μέσα χρησιμοποιούνται. Η δημιουργική λογιστική. Ακούστηκε προηγουμένως «ναι, δεν είμαστε μόνο εμείς που τη χρησιμοποιούμε». Στο παρελθόν -αν θέλετε- έχει χρησιμοποιηθεί με ακόμη χειρότερο τρόπο και τα αποτελέσματα τα βιώνουμε.

Έχει όμως σημασία εάν αυτό το πρωτογενές πλεόνασμα ήρθε

από μια πολιτική που βοηθάει την οικονομία να σταθεροποιηθεί και να ανακάμψει μετά ή μέσα από τη γνωστή πολιτική της μερικής στάσης πληρωμών του δημοσίου προς την πραγματική οικονομία, προς τις επιχειρήσεις δηλαδή και μάλιστα με εξαγωγικό προσανατολισμό.

Αν δείτε τα τελευταία στοιχεία των εξαγωγών δεν είναι όσο καλά φαίνονταν πριν από λίγο, γιατί το πρόβλημα είναι γι' αυτούς διπτό: Αφ' ενός με το ελληνικό δημόσιο δεν τους δίνει αυτά που τους οφείλει από την επιστροφή ΦΠΑ και αφ' ετέρου υπάρχει σοβαρό πραγματικό πρόβλημα ρευστότητας στην ελληνική οικονομία και αδυναμία του ανακεφαλαιοποιημένου τραπεζικού συστήματος να χρηματοδοτήσει τις υγιείς -μάλιστα- επιχειρήσεις με εξαγωγικό προσανατολισμό.

Αυτό όμως σε καμμία περίπτωση δεν μειώνει και την προσπάθεια που γίνεται από την πλευρά του Υπουργείου Οικονομικών να χρηματοδοτεί δαπάνες από τα πιστωτικά έσοδα, να μη φαίνονται και να περνούν απευθείας στο δημόσιο χρέος.

Το ίδιο συνέβη με τις κρατικές δαπάνες των 4,6 δισεκατομμυρίων ευρώ που με διαφορετικό τρόπο τις παρουσιάζει η Τράπεζα της Ελλάδος και με διαφορετικό τρόπο το Υπουργείο Οικονομικών, μικραίνοντας κατά το ποσό αυτό το συνολικό έλλειμμα του γενικού κρατικού προϋπολογισμού.

Είναι, όμως, δυνατόν -πως καταφέρνουμε το ακατόρθωτο;- να μειώνονται τα ελλείμματα αλλά να αυξάνεται το χρέος και μάλιστα με τέτοιους ρυθμούς; Και εφόσον όλα πάνε καλά, προς τι η συζήτηση για το χρηματοδοτικό κενό; Νομίζω πως έχουν ξεκινήσει στο παρασκήνιο -δεν ακούσαμε τίποτα για αυτό- οι πρώτες συζητήσεις με τους δανειστές μας και την Ευρωπαϊκή Ένωση για το χρηματοδοτικό κενό. Πώς είναι δυνατόν να υπάρχει χρηματοδοτικό κενό, αν βγαίνει το πρόγραμμα και αν όλα πάνε καλά και έχουμε έστω και αυτό το μικρό πρωτογενές πλεόνασμα;

Αν δούμε τα ιστορικά στοιχεία, η χώρα στη δεκαετία του 90 και μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του 2000 είχε επί οκτώ συνεχή χρόνια πρωτογενές πλεόνασμα. Είδαμε τα αποτελέσματα. Το δημόσιο χρέος αυξήθηκε πάνω από τρεις φορές. Και τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής και της πολιτικής που συνεχίστηκε αμέσως μετά με τα ελλείμματα και τα πρωτογενή ελλείμματα τα πληρώνουμε τώρα στην πραγματική οικονομία.

Η σχέση των κρυφών ελλειμμάτων και της διόγκωσης του δημοσίου χρέους είναι αυτό που νομίζω ότι πρέπει να προβληματίζει σοβαρά την Κυβέρνηση, τη χώρα, την πραγματική οικονομία, γιατί με τη γνωστή τακτική του να κρύβουμε με τα γνωστά σε όλους swaps το δημόσιο χρέος τώρα και να εμφανίζεται μετά από ένα-δύο ή και περισσότερα χρόνια θα δημιουργηθούν μέγιστα προβλήματα στην πραγματική οικονομία. Και βεβαίως το πραγματικό δημόσιο χρέος της χώρας σίγουρα θα είναι πολύ μεγαλύτερο από αυτό που εμφανίζεται.

Υπάρχει αυτή η δυνατότητα τώρα και βεβαίως χρησιμοποιείται και από άλλους. Για μια οικονομία, ωστόσο, όπως η δική μας, που έχει μπει ήδη στον έβδομο χρόνο της ύφεσης και δεν προοιωνίζεται ότι πολύ σύντομα και μάλιστα με τέτοιους ρυθμούς θα υπάρχει ανάπτυξη, ώστε να μπορούμε και να αποπληρώσουμε το δημόσιο χρέος και να αλλάξουμε πολιτική, κρατώντας όρθια στην ουσία την κοινωνία και δίνοντας αναπτυξιακή προοπτική, αυτό νομίζω πως είναι σχεδόν αδύνατο να συμβεί.

Για αυτό και χρειάζεται μια άλλη πολιτική που δεν νομίζω ότι με μόνο όπλο το μικρό αυτό πρωτογενές πλεόνασμα μπορεί αυτή η Κυβέρνηση να επιτύχει, ζητώντας από τους δανειστές μας να μας επιτρέψουν να εφαρμόσουμε ένα μείγμα άλλης πολιτικής, που να στηρίζεται στη θεσμική και παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας, που να έχει ανάγκη όχι μόνο από μεγάλες ξένες επενδύσεις -που και αυτές χρειάζονται- αλλά από πολλές μικρές και μεσαίες επενδύσεις στη χώρα, προκειμένου να υπάρξει ελπίδα για την επόμενη μέρα, προοπτική και να δοθεί η δυνατότητα να έχουμε επίλυση των πολλών προβλημάτων και των αδιεξόδων που αντιμετωπίζει και η κοινωνία και η οικονομία.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστώ πολύ.

Ο κ. Οδυσσεάς Βουδούρης έχει τον λόγο για τρία λεπτά.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ: Κύριε Υπουργέ, κάνετε αναφορά

σε διάφορες διαδικασίες, δώσατε διάφορους αριθμούς αλλά δεν απαντήσατε στην ουσία της ερώτησης, τόσο στο τεχνικό σκέλος της ερώτησης όσο και στο πολιτικό σκέλος της ερώτησης.

Το τεχνικό σκέλος της ερώτησης είναι απλό. Εδώ παρακάμπτεται η καταγραφή στο ετήσιο έλλειμμα και περνάνε κατευθείαν πιστωτικά έσοδα στο χρέος. Αυτή είναι η ουσία. Για να πούμε την αλήθεια -και αυτό είναι ένα ελαφρυντικό- αυτό το τέχνασμα δεν το κάνατε μόνο εσείς. Το κάνουν οι περισσότερες κυβερνήσεις, Αριστερές, Δεξιές, στην Ελλάδα, στο εξωτερικό.

Το ιδιαίτερο -και εδώ περνάμε στο πολιτικό σκέλος- είναι ότι ορίζετε σαν πρωτογενή στόχο αυτό το πρωτογενές πλεόνασμα. Δηλαδή, έχετε μία λογιστική λογική και όχι μια πολιτική οικονομικής ανάπτυξης. Για να το κάνω κατανοητό θα αναφερθώ μόνο σε έναν αριθμό που είπατε. Είπατε ότι πετύχατε μείωση των εξόδων σε σχέση με αυτά που είναι προβλεπόμενα κατά 1,9 δισεκατομμύριο, περίπου 2 δισεκατομμύρια και αυτό καθεαυτό το παρουσιάσατε σαν μία επιτυχία.

Τελείως τυχαία μιλάγαμε τώρα με την κ. Ξηροτύρη και κοιτάγαμε λίγο, παραδείγματος χάριν, τις δαπάνες κοινωνικής προστασίας και βλέπουμε ότι η απορρόφηση των προβλεπόμενων δαπανών για την κοινωνική προστασία είναι στο ύψος του 16%. Είχαν προβλεφθεί 755 εκατομμύρια και δαπανήθηκαν 135 εκατομμύρια. Δεν δαπανήθηκαν 600 εκατομμύρια. Αυτό είναι επιτυχία; Διότι με αυτήν τη λογική, μαθηματικά, αν δεν το πετύχετε φέτος το πλεόνασμα, θα το πετύχετε του χρόνου. Εάν μειώνω ή δεν εκπληρώνω τα καθήκοντά μου για να καλύψω τις κοινωνικές ανάγκες, κάποια στιγμή θα προκύψει ένα πρωτογενές πλεόνασμα.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, παρουσιάσατε μία ειδυλλιακή εικόνα αλλά ήθελα να σας ρωτήσω το εξής: Αν τα πράγματα βαίνουν τόσο καλά, γιατί στις 25 Αυγούστου ο κ. Στουρνάρας δήλωσε ότι θα χρειαστεί ένα νέο πακέτο στήριξης για το χρηματοδοτικό κενό το οποίο θα προκύψει; Γιατί στις 14 Σεπτεμβρίου, πριν λίγες μέρες, ο κ. Σαμαράς επίσης μίλησε για ένα νέο πακέτο στήριξης; Ο κ. Σαμαράς μίλησε νομίζω για 2,5 δισεκατομμύρια, ο κ. Στουρνάρας για 10 δισεκατομμύρια. Γιατί εχθές δηλώσεις που έκανε ο κ. Ντράγκι αναφέρθηκε ξεκάθαρα και εμμέσως πλην σαφώς παραδέχτηκε ότι θα χρειαστεί νέο πακέτο στήριξης; Απαντήστε, αν θέλετε, σε αυτές τις ερωτήσεις.

Το βασικό ερώτημα για το πολιτικό σκέλος της ερώτησης είναι ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί το πρωτογενές πλεόνασμα αυτό καθεαυτό ως πολιτικός και οικονομικός στόχος. Θέλουμε πρωτογενές πλεόνασμα αλλά θέλουμε ένα πρωτογενές πλεόνασμα μέσα στο οποίο συμπεριλαμβάνονται η εκπλήρωση των δημοσιονομικών επενδύσεων -κάτι το οποίο δεν συμβαίνει και εσείς ο ίδιος το αναφέρατε- και θέλουμε ένα δημοσιονομικό πλεόνασμα, όταν καλύπτονται οι οικονομικές και κοινωνικές ανάγκες αυτής της χώρας. Ειδάλλως, αυτό το πλεόνασμα συνοδεύεται με μία κατάρρευση της οικονομίας και βέβαια και με μία κατάρρευση της κοινωνίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αν θέλετε, και κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε, οι πραγματικοί πολιτικοί και οικονομικοί στόχοι που πρέπει να μπουν -και σε αυτό θα κριθείτε- είναι. Αύξηση του ΑΕΠ, αύξηση του οικογενειακού εισοδήματος και μείωση των ανισοτήτων. Αυτοί είναι οι πραγματικοί στόχοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Μπόλαρης για τρία λεπτά.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω ένα σχόλιο στο παραλήρημα ενός αποχωρήσαντος. Στη δημοκρατία οι Ένοπλες Δυνάμεις και τα Σώματα Ασφαλείας λειτουργούν όπως ορίζει το Σύνταγμα και οι νόμοι, υπέρ του λαού. Και είναι απολύτως σαφές πως κάποιοι που έχουν μάθει να λειτουργούν τη νύχτα δεν μπορούν να εμφανίζονται και ως προστάτες θεσμών την ημέρα.

Κύριε Πρόεδρε, υπάρχουν δύο στρατηγικές και ξεδιπλώθηκαν σήμερα κι εδώ. Η μία είναι η στρατηγική της δημοσιονομικής πάσης θυσίας ορθότητας, που υπερασπίζεται η Κυβέρνηση. Είναι ένα λάθος πρόγραμμα που επιβάλλεται στην Ελλάδα, το οποίο στη λογική επίτευξης πρωτογενούς ελλείμματος έχει οδηγήσει

την πραγματική οικονομία και την κοινωνική συνοχή στα όριά της. Εάν, λοιπόν, εμμένουμε σε αυτή, δημιουργούμε πρόβλημα στους πολίτες και αυτό το πρόβλημα στους πολίτες το βιώνετε κι εσείς και ο κύριος Υπουργός, ως Βουλευτής της επαρχίας, που πάει και βλέπει τις επιχειρήσεις, τον κόσμο, τους ανέργους.

Η άλλη στρατηγική είναι η στρατηγική που λέει ότι εστιάζω στην πραγματική οικονομία, παρεμβαίνω για να πάρει μπρος η πραγματική οικονομία, να παραχθεί στον τόπο εισόδημα, να παραχθεί στον τόπο χρήμα από τον πρωτογενή τομέα, από το δευτερογενή, από τις υπηρεσίες. Αυτό το εισόδημα που παράγεται είναι εκείνο το οποίο δίνει έσοδα στο κράτος για να υπάρξει πρωτογενές πλεόνασμα.

Όταν το πρωτογενές πλεόνασμα προκύπτει επειδή τσακίζουμε το ΕΣΥ, διαλύουμε τα νοσοκομεία, όταν το πρωτογενές πλεόνασμα γίνεται γιατί υπεξαιρούμε χρήματα από τις επιχειρήσεις που στέκονται με το ζόρι και δεν τους δίνουμε πίσω το ΦΠΑ, όταν το πρωτογενές πλεόνασμα οφείλεται στο γεγονός ότι καταστρέφουμε το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, αυτό είναι χάλκευση. Δεν είναι χάλκευση αριθμών, είναι πολιτική.

Το πρόβλημα του κυρίου Υπουργού ήταν να έλθει να μας πει ότι «εγώ τα λέω, τα γράφω, ανακοινώνω». Ωραία! Το ζήτημα που βάλαμε είναι διαδικαστικό; Για τη διαδικασία θα συζητούμε σ' αυτήν την κοινωνία; Για τις συνέπειες και τα συμπτώματα θα συζητούμε ή για το αίτιο, τρία χρόνια μετά αφότου η Ελλάδα μπήκε στην κρίση;

Το ζήτημα είναι το αν θα μπορεί αυτή η παραγωγική μηχανή της χώρας, η οποία κατέρρευσε, να ξαναπάρει μπρός.

Πιστεύουν κάποιοι στη φενάκη των μεγάλων ξένων επιχειρηματιών, που θα έλθουν να σώσουν τη χώρα. Την ίδια στιγμή, μεγάλες επιχειρήσεις, ελληνικές επιχειρήσεις, φεύγουν από τη χώρα. Ποιος πιέζεται;

Το ζήτημα, λοιπόν, είναι αυτό: Η έκκληση προς την Κυβέρνηση είναι αυτή. Ο κύριος Υπουργός πρέπει να μας πει: Υπάρχουν χρήματα που υπεξαιρούνται αυτήν τη στιγμή και κατακρατούνται από επιχειρήσεις που τα έχουν ανάγκη; Εάν αυτά τα χρήματα κατακρατούνται, τίθεται σε διακινδύνευση η ρευστότητα στην αγορά, τίθεται σε διακινδύνευση η λειτουργία των επιχειρήσεων, αμφισβητούνται οι καινούριες θέσεις εργασίας, απειλούνται οι υπάρχουσες θέσεις εργασίας; Αυτό είναι το ζήτημα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κουράκος για τρία λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ρωτήσω τον κύριο Υπουργό, επειδή είπε ότι δεν υπάρχει στάση πληρωμών, να μας πει πόσα είναι τα ποσά που έχουν πληρωθεί από εσάς προσωπικά στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και όχι αυτά που έχουν πιστωθεί στον κρατικό προϋπολογισμό.

Δεύτερον, απευθύνομαι στον κ. Βορίδη. Είπε ότι, εάν τα στοιχεία του προϋπολογισμού είναι χαλκευμένα, θα τα δείξει η ιστορία. Θα του υπενθυμίσω ότι τέσσερις φορές από το 2000 μέχρι σήμερα έχουν αμφισβητηθεί τα στοιχεία των προϋπολογισμών που έχουν κατατεθεί.

Τρίτον, αναφέρθηκε στο αποτυχημένο μοντέλο του κοινωνικού κράτους. Είναι αλήθεια; Οι κυβερνήσεις δεν φταίνε γι' αυτό;

Τέταρτον, αναφέρθηκε στον πατριωτισμό. Στο βωμό του πατριωτισμού έχουν γίνει πολλά εγκλήματα. Όμως, θα ήθελα να απευθυνθώ στην Κυβέρνηση και να πω ότι δεν είναι μόνο αυτοί πατριώτες και θα πρέπει να προσέξουν γιατί έχουν χάσει τελείως την ψυχραιμία τους.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, τα τελευταία χρόνια η ελληνική κοινωνία έχει κουραστεί να ακούει θριαμβολογικές επιτυχίες των κυβερνήσεων. Ο Γιώργος Παπανδρέου μας ενέταξε στα μνημόνια, ο Βενιζέλος και ο Παπαδήμος στο PSI και πρόσφατα ο κ. Στουρνάρας μας αναφέρει ότι θα μπορούμε και στο τέταρτο μνημόνιο.

Η πραγματική οικονομία της χώρας εκπέμπει δυσόμιλα μηνύματα. Είναι έκτη χρονιά ύφεσης με το ΑΕΠ, από το 2008 που ήταν στα 235 δισεκατομμύρια, να έχει φτάσει στα 170. Η ανεργία είναι στο 30%. Πάνω από εκατό χιλιάδες λουκέτα σε επιχειρήσεις έχουν μπει τα τελευταία δύο χρόνια, εκατόν είκοσι χιλιάδες νέοι έχουν μεταναστεύσει στο εξωτερικό, τετρακόσιες χιλιάδες οικο-

γένειες δεν έχουν ούτε έναν εργαζόμενο και εξακόσιες χιλιάδες παιδιά ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας.

Ερωτώ εγώ τον κύριο Υπουργό: Εάν πάνε τόσο καλά όλα αυτά που μας λέει στην οικονομία, γιατί αποτρέπει και προσπαθεί με παρεμβάσεις νομοθετικές να αποτρέψει την έξοδο των επιχειρήσεων από τη χώρα; Έχετε δει πουθενά αλλού να πηγαίνει καλά η οικονομία και να «λακούν» όλες οι μεγάλες επιχειρήσεις από τη χώρα τους; Μόνο εδώ συμβαίνει.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, στους δεκαπέντε τελευταίους μήνες της σημερινής Κυβέρνησης παραμένουν βασικά ερωτήματα αναπάντητα: Ποιο ήταν, πράγματι, το πραγματικό χρέος της χώρας και το έλλειμμα το 2010; Υπήρξε συντονισμένο σχέδιο προσφυγής της χώρας στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ή όχι;

Ποιο είναι το πόρισμα από τη διερεύνηση της λίστας Λαγκάρντ και πόσα χρήματα έχουν εισπραχθεί από το ελληνικό δημόσιο; Υπάρχει περίπτωση η λύση να δοθεί από όσους ευθύνονται για το σημερινό αδιέξοδο; Τι γίνεται με το κατοχικό δάνειο και τις πολεμικές αποζημιώσεις; Ποιο είναι το χρονοδιάγραμμα για τη χάραξη της ΑΟΖ και την εκμετάλλευση του ορυκτού πλούτου;

Τελειώνοντας, λέω το εξής. Όσο η φοροδιαφυγή αυξάνεται, τόσο θα καταρρέει η αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος. Όσο η συγκάλυψη των πολιτικών και ποινικών ευθυνών των «ημετέρων» συνεχίζεται και είναι η προτεραιότητα, τόσο θα κλιμακώνεται η κοινωνική αγανάκτηση.

Εμείς ως «Νέα Μέρα» πιστεύουμε ότι η χώρα έχει ανάγκη από ένα νέο εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης, που θα έχει αφετηρία μία σειρά θεσμικών αλλαγών, με στόχευση την επανεκκίνηση της οικονομίας, μία επανεκκίνηση που θα στηρίζεται σε ένα κλίμα εμπιστοσύνης μεταξύ κράτους και πολιτών, ώστε να εκμεταλλευτούμε τα στρατηγικά πλεονεκτήματα, όπως είναι η αγροτική παραγωγή, ο τουρισμός, η ναυτιλία και ο ορυκτός πλούτος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συντομεύετε, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω ότι βασική παράμετρος είναι η διαμόρφωση ενός ενιαίου, σταθερού και δίκαιου φορολογικού συστήματος, ώστε να ενισχυθούν οι επενδύσεις και να συμβάλουν καθοριστικά στην άμβλυνση της ανεργίας και την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για δέκα λεπτά για να δευτερολογήσετε. Μετά την ομιλία σας ολοκληρώνεται η συζήτηση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα, κατ' αρχήν, να ευχαριστήσω τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους των κομμάτων για τις τοποθετήσεις τους και όλους τους ομιλητές για τις δευτερολογίες τους. Είχαν πράγματι ουσιαστικό περιεχόμενο και δεν είχαν καμία σχέση με την ερώτηση και αυτό είναι ευχάριστο, γιατί σημαίνει ότι η ερώτηση απαντήθηκε. Δεν άκουσα τίποτα για την ερώτηση στις δευτερολογίες. Άκουσα για ανάπτυξη. Και αυτό πράγματι είναι το ζητούμενο.

Ο κ. Γλέζος αναφέρθηκε στο αυτονόητο. Δεν ζητάμε συγχρητήρια για την επιτέλεση του αυτονόητου, απλώς επισημαίνουμε ότι ακριβώς επειδή επιτελούμε το αυτονόητο, δεν υπάρχει χώρος, περιθώριο αμφισβήτησης. Αν θέλαμε, αν ήθελα συγχρητήρια, θα σας έλεγα ότι τα μισά από τα ενημερωτικά δελτία που βγαίνουν θεσπίστηκαν το 2013, φέτος, αλλά δεν το έκανα.

Ο κ. Κουράκος μίλησε για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές. Το Υπουργείο Οικονομικών μέχρι τέλος Αυγούστου έχει ολοκληρώσει τη χρηματοδότηση αιτημάτων ύψους 5,7 δισεκατομμυρίων ευρώ, δηλαδή έχει μεταβιβάσει προς τους φορείς το 71% των συνολικών πόρων που προβλέπονται για την αποπληρωμή των ληξιπρόθεσμων οφειλών.

Σε ό,τι αφορά τις τελικές πληρωμές, αυτές ήταν μέχρι τότε, μέχρι το τέλος Αυγούστου, 4,3 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή 2,3 ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ.

Στο πρώτο ερώτημά σας, αν αμφισβητεί η Κυβέρνηση τα στοι-

χεία της Τράπεζας της Ελλάδος, η απάντηση είναι προφανώς όχι, γιατί η Τράπεζα της Ελλάδος επιβεβαιώνει τα στοιχεία της Κυβέρνησης. Η απάντηση είναι αυτονόητη.

Δεύτερο ερώτημα: Αμφισβητεί η Κυβέρνηση το Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους που λειτουργεί στη Βουλή; Προφανώς όχι, γιατί πολύ απλά το Γραφείο Προϋπολογισμού και η έκθεση που επικαλείστε λέει στη σελίδα 6: «Έχει υπάρξει πρόοδος στη δημοσιονομική πτυχή του προγράμματος προσαρμογής. Η χώρα έχει καταφέρει να μειώσει το έλλειμμα και βρίσκεται πολύ κοντά στην επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος φέτος». Προφανώς, τι να αμφισβητήσουμε; Από ό,τι κατάλαβα, δεν έχετε καταλάβει τι γράφει. Στη σελίδα 42, πιο κάτω λέει: «Η υλοποίηση του προϋπολογισμού του πρώτου εξαμήνου του 2013 σηματοδοτεί την ομαλή υλοποίηση του προϋπολογισμού με βάση τα μέτρα που έλαβε η Κυβέρνηση». Πιο κάτω, στη σελίδα 63 λέει: «Μακροσκοπικά και σε μεγαλύτερο βάθος χρόνου η πορεία των μεταρρυθμίσεων επιτρέπει κάποια αισιοδοξία», «Ενδεικτική είναι η διαπίστωση της Παγκόσμιας Τράπεζας» και συνεχίζει «Πρόσφατη έκθεση διαπιστώνει ότι η Ελλάδα είναι πρώτη μεταξύ των χωρών της Ευρωζώνης σε ό,τι αφορά τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις». Αυτό θα αμφισβητήσει η Κυβέρνηση; Προφανώς, συμφωνούμε.

Αυτά τα σημεία, όπως και αρκετά ακόμα από τη συγκεκριμένη έκθεση που δείχνουν κάποιες πρώτες θετικές εξελίξεις και ενδείξεις, φαίνεται ότι δεν τράβηξαν καθόλου την προσοχή σας. Η προφανής ερμηνεία είναι ότι το πράξατε γιατί αποδομούσαν πλήρως την επιχειρηματολογία σας. Δεν στήριζαν την επιδίωξή σας. Όμως, ευτυχώς για τη χώρα, αυτά ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα.

Τουλάχιστον, σε ό,τι αφορά τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους, από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ, του ΚΚΕ και της Δημοκρατικής Αριστεράς δεν αμφισβητήθηκε η προσέγγιση του στόχου επίτευξης του πρωτογενούς πλεονάσματος.

Αμφισβητήθηκε, πράγματι, ο τρόπος επίτευξης και η βιωσιμότητα του. Αυτό πράγματι, επίσης, πρέπει να αποτελεί συνεχώς, διαρκώς αντικείμενο συζήτησης ώστε το μείγμα της ασκούμενης πολιτικής να είναι όσο το δυνατόν περισσότερο οικονομικά αποτελεσματικό και κοινωνικά δίκαιο.

Έμειναν, συνεπώς, μόνο οι επερωτώντες Βουλευτές και η Χρυσή Αυγή να αμφισβητούν ακόμα και την ύπαρξή του. Στη δευτερολογία πολλών αξιολογών συναδέλφων –και το επαναλαμβάνω για δεύτερη φορά– δεν επαναλήφθηκε αυτή η κριτική, αλλά αναφέρθηκαν στην ανάπτυξη και όπως είπα αυτό είναι σωστό.

Κυρία Ξηροτύρη, μίλησα για την αναγκαιότητα εμπλουτισμού του μείγματος οικονομικής πολιτικής με αναπτυξιακές δράσεις. Συμφωνώ απόλυτα μαζί σας για τον υψηλότατο πολλαπλασιαστή που έχουν οι δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων.

Ερώτημα των αγαπητών συναδέλφων: Τελικά, οι κρατικές δαπάνες αυξήθηκαν ή μειώθηκαν; Κατ' αρχήν, να καταλάβω την κριτική σας. Άκουσα σήμερα άλλους να λένε ότι δείχνουμε υπερβάλλοντα ζήλο στις περικοπές και να έχουμε και στάση πληρωμών και άλλους να λένε ότι έχουμε άνοδο των δαπανών. Δεν γίνεται να ισχύει και το μὲν και το δε.

Η πραγματικότητα είναι η εξής: Έχει ελεγχθεί η διαχείριση και έχει προωθηθεί η πειθαρχία στο σκέλος των δημόσιων δαπανών, με αποτέλεσμα η απόδοση των παρεμβάσεων δημοσιονομικής πολιτικής να ανταποκρίνεται στις αρχικές εκτιμήσεις.

Άκουσα κάποιους αριθμούς, πολύ συγκεκριμένους, στο κομμάτι των δαπανών. Μάλλον δεν παρουσιάζετε όλη την εικόνα. Θα σας πω ότι αυτό το οκτάμηνο, σε σχέση με την περσινή περίοδο –αν θέλαμε να παρουσιάσουμε ακόμα καλύτερη εικόνα ως Κυβέρνηση– δεν θα χορηγούσαμε την έκτακτη παροχή των δικαστικών συν 104 εκατομμύρια δαπάνες, δεν θα ήταν αυξημένες οι δαπάνες περίθαλψης σε σχέση με πέρσι κατά 15 εκατομμύρια, δεν θα ήταν αυξημένες οι δαπάνες κάλυψης ελλειμμάτων των νοσοκομείων κατά 53 εκατομμύρια –σε σχέση με πέρσι πάντα– δεν θα ήταν αυξημένες οι αποδόσεις προς την Ευρωπαϊκή Ένωση κατά 112 εκατομμύρια, δεν θα ήταν αυξημένες οι επιδοτήσεις για την αγροτική ανάπτυξη κατά 31 εκατομμύρια, δεν θα χορηγούσαμε το επίδομα θέρμανσης, δαπάνη 80 εκατομμύρια, δεν θα δίνουμε δαπάνες στο πλαίσιο της ευρύτερης προσπάθειας

αποφυγής δημιουργίας νέας γενιάς ληξιπρόθεσμων οφειλών ύψους 38 εκατομμυρίων, δεν θα ήταν αυξημένες οι επιχορηγήσεις στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης κατά 264 εκατομμύρια.

Τώρα, ως προς το ερώτημα του πώς καταγράφονται τα στοιχεία για τις αποπληρωμές των ληξιπρόθεσμων οφειλών. Δεσμεύτηκα να σας δώσω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Είναι ένα λεπτό τεχνικό ζήτημα, αλλά πρέπει να το διευκρινίσουμε. Το έλλειμμα του κρατικού προϋπολογισμού σε ταμειακή βάση, που προκύπτει μετά τη διόρθωση των ταμειακών στοιχείων συμπεριλαμβάνει ως δαπάνες τις εξοφλήσεις των ληξιπρόθεσμων οφειλών και από δαπάνες και από έσοδα, με χρηματοδότηση από την ειδική πίστωση, από τα 8 δισεκατομμύρια της δανειακής σύμβασης, καθώς και το ύψος των προκαταβολών. Ωστόσο, σε ετήσια βάση –το τονίζω αυτό– η αποπληρωμή των ληξιπρόθεσμων οφειλών είναι ουδέτερη για το αποτέλεσμα της Γενικής Κυβέρνησης και αυτό είναι το ζητούμενο. Εκεί θέλουμε πρωτογενές πλεόνασμα.

Παράδειγμα: Πληρώνει το κράτος ως πούμε 100 ευρώ στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Αυτό είναι δαπάνη για το κράτος. Αυτό παρουσιάζει η Τράπεζα της Ελλάδος. Αυτό, όμως, είναι έσοδο για τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης 100 εκατομμύρια. Πληρώνουν οι ΟΤΑ 100 εκατομμύρια στους δικαιούχους. Αυτό είναι δαπάνη για τους ΟΤΑ και μειώνονται ισόποσα οι απλήρωτες υποχρεώσεις των ΟΤΑ που ήταν καταγεγραμμένες. Αυτό σημαίνει βελτίωση αποτελέσματος των ΟΤΑ σε δεδουλευμένη βάση. Έτσι κλείνει ο κύκλος. Αυτός ο κύκλος των εισροών δεν συμβαίνει σε χρόνο μικρότερο του έτους. Κλείνει συνεπώς στο τέλος του έτους. Το δε δελτίο Τύπου της Τραπεζής της Ελλάδος στις 13 Σεπτεμβρίου το επιβεβαιώνει. Η αποπληρωμή αυτή 4.632.000.000 δεν επηρεάζει βεβαίως το αποτέλεσμα της Γενικής Κυβέρνησης σε δεδουλευμένη λογιστική βάση. «Όπως είναι γνωστό –λέει– οι οφειλές αυτές έχουν ήδη υπολογιστεί στο αποτέλεσμα των ετών που δημιουργήθηκαν». Είπα ότι θα σας δώσω περισσότερα στοιχεία για την εκτέλεση του προϋπολογισμού στο πρώτο εικοσήμηνο του Σεπτεμβρίου στα έσοδα. Το γενικό σύνολο εσόδων προ επιστροφών του τακτικού προϋπολογισμού είναι αυξημένο περίπου κατά 14%, σε σχέση με το αντίστοιχο διάστημα του 2012.

Τα φορολογικά έσοδα είναι 15% υψηλότερα έναντι του αντίστοιχου περσινού διαστήματος. Πού οφείλεται αυτό; Στη συνέχιση της καλής πορείας των έμμεσων φόρων και στο πρώτο εικοσήμηνο του Σεπτεμβρίου που υπερέβησαν κατά 8,1% τις εισπράξεις του αντίστοιχου διαστήματος του 2012 και δεύτερον, στην αύξηση των εσόδων από τους φόρους περιουσίας λόγω της ικανοποιητικής εισπράξης της δεύτερης δόσης του έκτακτου ειδικού τέλους ακινήτων για φέτος, με το ποσοστό εισπραξιμότητας να υπερβαίνει το αντίστοιχο ποσοστό της ίδιας δόσης της περσινής περιόδου.

Οι επιστροφές φόρων, που πράγματι πρέπει να ενισχυθούν, να αυξηθούν, διαμορφώθηκαν στα 201 εκατομμύρια το πρώτο εικοσήμηνο έναντι 94 εκατομμυρίων ευρώ το πρώτο εικοσήμηνο του Σεπτεμβρίου του 2012, αύξηση δηλαδή 114%, ενισχύοντας τη ρευστότητα νοικοκυριών και επιχειρήσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Παρά τις πολύ αυξημένες επιστροφές φόρων, το γενικό σύνολο καθαρών εσόδων μετά επιστροφών είναι 5% υψηλότερο από το αντίστοιχο περσινό διάστημα. Αυτή είναι η πραγματικότητα για τον Σεπτέμβριο. Δεν θριαμβολογώ, απλώς αποτυπώνω την πραγματικότητα. Χρειάζεται συνέχιση και εντατικοποίηση της προσπάθειας.

Και δυο τελευταίες παρατηρήσεις θα ήθελα να κάνω.

Θα μπορούσα να έχω δυο λεπτά παραπάνω να απαντήσω για το χρέος, γιατί έχει τεθεί το θέμα από πολλές πτέρυγες;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκογιαννάκης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Θα προσπαθήσω να ολοκληρώσω, όσο μπορώ πιο γρήγορα.

Ο κ. Νικολόπουλος έθεσε ένα ερώτημα στο οποίο έχω απαν-

τήσει, όμως οφείλω, να το επαναλάβω, για να μη θεωρηθεί ότι το αγνοώ. Υπάρχει παρανόηση κατ' αρχήν για το χρέος. Άλλοι μιλούν για το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης και άλλοι για την Κεντρική Κυβέρνηση, την κεντρική διοίκηση. Ο στόχος είναι το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης, που είναι και ο δείκτης από τον οποίον αξιολογούνται όλες οι χώρες.

Πράγματι, το ύψος του χρέους της Κεντρικής Κυβέρνησης παρουσίασε αύξηση. Από τα 306 εκατομμύρια τον Δεκέμβριο του 2012, όπως σωστά είπε ο κ. Νικολόπουλος, έφτασε στα 322 εκατομμύρια τον Ιούνιο του 2013. Αυτή όμως η αύξηση, όπως έχουμε πει, ούτε αιφνίδια ήταν ούτε μπορεί να αποτελέσει αιτία για την πρόκληση οποιασδήποτε ανησυχίας, αφού είναι παροδική, χρονικά ορισμένη και το σημαντικότερο, αντισταθίζεται από την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων από το ελληνικό δημόσιο.

Συγκεκριμένα αυτή η φαινομενική αύξηση του χρέους είναι προϊόν της υποχρέωσης απεικόνισης εκταμίευσης των κεφαλαίων από τον EFSF προς το ελληνικό δημόσιο, προκειμένου να επιτευχθεί η χρηματοδότηση της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών.

Ωστόσο, το χρέος που δημιουργείται από την εκταμίευση των κεφαλαίων αντικρίζεται από περιουσιακά στοιχεία που αποτελούν πλέον ιδιοκτησία του ελληνικού δημοσίου με προβλεπόμενη εκποίησή τους και με προσδιορισμένη αξία μεταπώλησης. Συνεπώς, δεν ευσταθούν οι αναφορές ή οι συγκρίσεις που έγιναν.

Τέλος, συνολικότερα ακούστηκαν διάφορα για το δημόσιο χρέος. Όπως έχω τονίσει και άλλη φορά εδώ, στο Κοινοβούλιο, το υπαρκτό και μείζον πρόβλημα του δημοσίου χρέους οφείλουμε, όλες οι πτέρυγες της Βουλής, να το προσεγγίσουμε με νηφαλιότητα και ρεαλισμό, να αποφύγουμε θολές εκτιμήσεις, δραματοποιήσεις, κορώνες, να μείνουμε στην πραγματικότητα.

Αυτή η πραγματικότητα διαγώνια είναι η εξής: Πρώτον, το δημόσιο χρέος εδώ και δεκαετίες έχει πολύ ισχυρή αυξητική δυναμική. Ξεκίνησε από 22,5% του ΑΕΠ το 1980 και ανήλθε μετά την επεκτατική δημοσιονομική πολιτική που εφαρμόστηκε εκείνη τη δεκαετία, τη δεκαετία του 1980, κοντά στο 100% στις αρχές της δεκαετίας του 1990.

Πέριξ αυτού του επιπέδου, με κατά καιρούς αυξομειώσεις, κινήθηκε μέχρι το τσουνάμι της μεγάλης παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής κρίσης, που κτύπησε την Ευρώπη και την Ελλάδα. Το 2010 η χώρα αντιμετώπισε κρίση δανεισμού και προς το τέλος του πρώτου εξαμήνου εντάχθηκε στο μηχανισμό στήριξης.

Δεύτερον, το δημόσιο χρέος θα αυξάνει ως απόλυτο μέγεθος όσο η χώρα έχει δημοσιονομικά ελλείμματα, ενώ όσο συνεχίζει και βαθαίνει η ύφεση, τότε και ο δείκτης του δημοσίου χρέους ως ποσοστό του ΑΕΠ θα αυξάνει. Αυτή είναι η αλήθεια. Το δημοσιονομικό έλλειμμα δηλαδή, ακόμα και αν μειώνεται –όπως πετυχαίνουμε τα τελευταία χρόνια– δεν εξασφαλίζει κατ' ανάγκη μείωση του δημοσίου χρέους.

Τρίτη παρατήρηση. Το δημόσιο χρέος –ερωτήθη γι' αυτό– στο κλείσιμο του 2009, μετά τις επαναταξινομήσεις λογαριασμών και

την αναθεώρηση του ΑΕΠ που αφορούσε την περίοδο 2006-2009 και που έγιναν κατά τη διάρκεια του 2010 και του 2011, ανήλθε στο ύψος των 300 δισεκατομμυρίων ευρώ. Στο κλείσιμο του 2010, 330 δισεκατομμύρια, του 2011, 355 δισεκατομμύρια και του 2012, στα 304 δισεκατομμύρια. Εκτιμάται ότι στο τέλος του έτους θα φτάσει ή ελάχιστα θα ξεπεράσει τα 320 δισεκατομμύρια ευρώ.

Σε κάθε περίπτωση, το ζήτημα της μακροχρόνιας βιωσιμότητας του δημοσίου χρέους παραμένει ανοικτό. Η χώρα οφείλει να «φρενάρει» ριζικά την αυξητική δυναμική και να αντιστρέψει την τάση, τόσο σε απόλυτο μέγεθος, όσο και ως ποσοστό του ΑΕΠ.

Αυτό θα πραγματοποιηθεί με την επίτευξη διατηρήσιμων, βιώσιμων πρωτογενών πλεονασμάτων και με τον εμπλουτισμό του μίγματος της ασκούμενης οικονομικής πολιτικής με την ισχυροποίηση των αναπτυξιακών εργαλείων: διαρθρωτικές αλλαγές, αποκρατικοποιήσεις και βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, της αποτελεσματικότητας και της ποιότητας παντού, τόσο στο δημόσιο, όσο και στον ιδιωτικό τομέα.

Παράλληλα και εφόσον εμείς είμαστε συνεπείς προς τις δεσμεύσεις μας, να αξιώσουμε σύμφωνα με τις αποφάσεις του Eurogroup του Νοεμβρίου του 2012, την έμπρακτη συμβολή των εταίρων μας στην ελάφρυνση του δημοσίου χρέους. Θα αναζητήσουμε, μέσα από την διαπραγμάτευση, τους βέλτιστους τρόπους.

Και κλείνω με μία πρόταση. Συνεπώς, από τα έξι σας ερωτήματα απάντησα στα πέντε. Σε ένα δεν απάντησα, γιατί περιμένω από τη δική σας πλευρά την απάντηση.

Ποιο είναι το ερώτημα; «Καθώς από τη διάσταση των στοιχείων προκύπτει αναμφισβήτητη», λέει η ερώτηση, ««μαγειρέμα» των στοιχείων και δημιουργείται τουλάχιστον ηθικό θέμα για την ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών, τι σκοπεύετε να πράξετε»;

Τώρα που απεδείχθη και από το δελτίο Τύπου της Τραπεζής της Ελλάδος ότι δεν ισχύει αυτό, τι σκοπεύετε να πράξετε;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πάρα πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της υπ' αριθμόν 2/1 από 12-9-2013 επίκαιρης επερώτησης των Ανεξάρτητων Βουλευτών προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη δυσαρμονία των στοιχείων του κρατικού προϋπολογισμού 2013 μεταξύ της Τράπεζας της Ελλάδος και του Υπουργείου Οικονομικών.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 12.39' λύεται η συνεδρίαση για την Τρίτη 1η Οκτωβρίου 2013 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επίκαιρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

